

အာဘစ်ခက်ခက်ရုပ်ပြ

ဗုဒ္ဓဓမ္မပန်းချီ

ဝင့်ကြွေးကြမ္မာ

BURMESE CLASSIC .com

ဇာတ်ညွှန်း

ယောင်ရန်နိုင်

၀၃၆

ဒေဝါမင်း

မဇ္ဈိမဒေသ ...
ကောသလတိုင်း ...
သာဝတ္ထိပြည် ...

BURMESE
CLASSIC

မုခ်မဒေသတစ်ဝှင်မှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် မပွင့်ထွန်းမီ
ရှေးခေတ်ကသီတတည်းက ဗြဟ္မ၊ သတ္တိယ၊ ဝဿနဲ့ သဒ္ဓ
ဆိုတဲ့ အမျိုး အစားလေးပါး ခွဲခြားထားတဲ့ လူ့စနစ်ဆိုပြီး
အင်္ဂါ ၉ အမြစ်တွယ်နေတဲ့ ပါတယ် ။ ။

BURMESE CLASSIC

သာသနာတော်မှာ ဝိနည်းအရ တေဒဂ် ရတော်မူတဲ့ ပဋိပညာကို ထောက်ခံ
ကျော်ကြားလာမယ့် သူမနဲ့ မိဘအဖွဲ့တို့တွေဟာ ထာဝရ ဤကဲ့သို့
မဟာဗြဟ္မာကြီး ဆိုတာကို မှားယွင်းစွာ ယုံကြည် ကျိုးစွပ် ခဲ့ကြသူတွေပါ။

မဟာဗြဟ္မာကြီးဟာ ဒာရင်ပရိယော
ကမ္ဘာလောကကြီးနဲ့တကွ ရေ ခြေ တော
တောင် သုဒ္ဓန္ဒာ သတ္တဝါ ဘုရားနဲ့
ဖန်ဆင်းပေးတော် မူတယ်လို့ ကျိုးစွပ်
ဆွဲဆက် ယုံကြည် ခဲ့ကြပါတယ်။

ဘိက္ခုနား မိဘတို့ရဲ့ ဆံ့စွဲ
စကားတွေ အသံတော့
ထာဝရ ဘုရားသခင် မဟာ
ဗြဟ္မာကြီးဟာ သတ္တဝါအားလုံး
ရဲ့ နေရေ့ ထိုင် ရေ့
လေ့ရှေ့ ရှင် ရေ့
အရေ့ကိစ္စ အားလုံးကို
သူ့ စိတ် ကြိုက် ပန်ဆင်
တော်မူ တယ်တဲ့ ။

BURMESE CLASSIC

ဒါ့အပြင်လည်း သတ္တဝါများဟာ မြို့ရဲ့ သမ္မ မကောင်းမှု
အကုသိုလ် ပြန်သမ္မုကို မဟာဗြဟ္မာကြီးထံ ဖွင့်ဟ
ဝန်ခံ တောင်းပန် ဝန်ခံ ပျဉ်းပဲသ ကိုးကွယ်မှု
ဖြင့် ပိုက်ရင် မဟာဗြဟ္မာကြီးဟာ အမြစ်ဟု သမ္မု
ခွင့် ရွတ်ဖြိုး ကောင်းကျိုး ဥမာသာ မင်္ဂလာတွေ
ပေးသနားတော် မူ ပါသတဲ့ ။

လူလူများ တူညီနေပါလျက် အဆင် အတန်းအမျိုးအစား
လေးပါး ရွဲခြား ဖြားနားစွဲရတာဟာ မနိမိတ်ရှင် ဟန်ဆိုးရှင်
ဟာဝရ အနားသင် မဟာဗြဟ္မာကြီး သိုတာကို ငွက်မှိတ်
ယုံကြည်စွာ ဖြစ်ပို့ ပါပဲ ။ ယုံကြည်
အိပ်ပါ ။

ဘုရားကျက်စာရေ ရှိတဲ့ မဟာ ဗြဟ္မာကြီးဟာ သူ့ရဲ့
အာသံတွင်းကနေ ဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာကို လူတန်းစား တစ်ခု
ပေးလိုက်ပါသတဲ့ ။ အဖြင့် ဖြတ်ဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
အဖြတ်ဆင့် အင်္ဂါ အစိတ် အပိုင်းကနေ ခေါက်စွဲ
တာမျိုး ဗြဟ္မာ့က တွေဟာ အဖြင့် ဖြတ်ဆင့် လူတန်း
ခြင်ပါသတဲ့ ။

ဒါကတော့ သူ့ရဲ့ ငါးပိတ်တို့ကို အသုံးပြုရန် အတွက် အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန် အတွက် အသုံးပြုရန် အသုံးပြုရန်

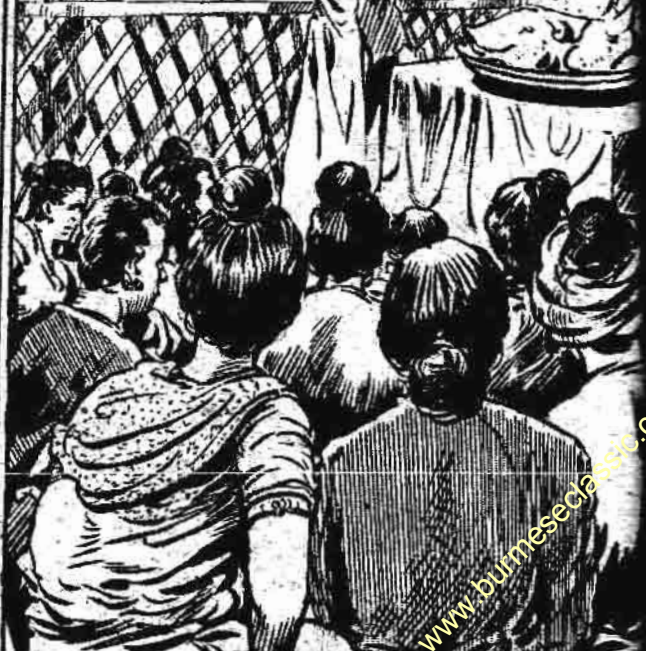

သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်
အသုံးပြုရန် အတွက် အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန် အတွက် အသုံးပြုရန်

သတို့ရဲ့ အကျင့်ဝတ္တရား အလုပ်အကိုင်တွေ
ကတော့ ဝေဒကျမ်းဂန်များ သင်ကြားပို့ချပေးတာပဲ။
လူအများတို့ကို ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေးခြင်း ။ ။

ယဟ ဩဗ္ဗာဏိများကို ပုရောဟိတ်
စီမံ ခန့်ခွဲ ပေးခြင်း ။ မင်းဆရာ
ပုရောဟိတ် လုပ်ခြင်း စတဲ့ အလုပ်
တွေပါပဲ ။ ။

ဒုတိယလူတန်းစားကတော့ ဒုတိယ
လူတန်းစားပါ။ သူတို့ ဟာ ဗြဟ္မာ
ဣန္ဒြေတဲ့။ လက်ချိုး လက်ဖောင်း
ကနေ ပေါက်ဖွား လာပါသတဲ့။ ။

ဒုတိယ လူတန်းစားမှာ မင်းဇကုရင်တွေ
မင်းညိုမင်းသား မင်းသမီးနဲ့ တွေတော်
မျိုးတော်တွေ ဖြစ်ပိုင် ရှင်တွေ စစ်သူ့ကောင်း
များမတ်-စောနာပတိတွေ ပါဝင် ကြပါတယ်။

တတိယလူတန်းစား
ဝဿတွေကျိတော့
မဟာဗြဟ္မာကြီးဟာ
ဒူးခေါင်း အထက်
ပေါင် ကနေ
မွှေးထုတ်လိုက်
ပါသတဲ့ ...

ဝဿ လူတန်းစား
တွေဟာ
တိုင်းပြည်ကြွယ်
ဗြဟ္မာဘေကင်
အာဟာရေတ
ဝမ်းစာစပါး
ပေါ်မှာဘေကင်
ကုန်သွယ်
လယ်လုပ်
စီးပွားရှာကြ
ပါတယ် ...

သူတွေ
သူကြွယ်
ကုန်သွယ်
ပြဿာတွေ
ပဲပေါ့ ...

နေကတတ်သို့ ဖြစ်တဲ့ သူ့သူ့ လူတန်းတား
ကျလော့ မဟာဗြဟ္မာကြီးကို ရေဒေဝါကနေ
ပေါက်ဖွား လာပါ သတဲ့ ... ဒါကြောင့်
သူ့တွေကို စားနပ် အတန်း နှိပ်သူ
ယုတ်စွဲ သူတွေ အာဇာတ် သွားမြတ်ကြတယ်

သူ့တွေဟာ အာဇာတ်၊ ကျေးကျွန်၊ ဆတ္တာသမ္ဘာ
အဖိုးကျိုး၊ သုဗေကောင်မြှုပ် တော့ ကြမ်းတမ်းတဲ့
အရပ်တွေကို လုပ်ပိုင်ကြတယ် ...

အဘိ အဆင် အတန်း နိမ့်ကျတဲ့ သူတွေလူတန်းစား
ထိမ္မာဆောင် နိမ့်သထက် ပိုပြီးနိမ့်ကျတဲ့ ဒွန်စင်္ကာမုဉ်း
ဆိုတာ ရှိပါသေးတယ် ။ လူစင်စစ်ဖြစ်ပါလျှင် ဒွန်စင်္ကာမုဉ်း
တွေဟာ လူပုဂံလို့ တောင်မှ အသိအမြတ်ဖြင့် မခံရ သလောက်
ပါပဲ ။ ။

အဆင်မြင့် လူတန်းစား သိက္ခာပုံက ပွေးမြှောက်တာတွေ
ကျွဲနွား ဓမ္မကြောင် တိရစ္ဆာန်စားတွေကိုသာ ယုယုယယ
ပွတ်ဆတ် ကြင်နာစိမ့်မယ် ဒွန်စင်္ကာမုဉ်းကိုတော့
ဝေးဝေးက ရှောင်ကြတယ် ။ ထိတ်ဖို့ နီစပ်ဖို့ စားဖွ
အသိကိုတောင် နားမထောင်ကြဘူး ။ ရပ် အဆင်ကိုလည်း
မမြင် မတွေ့ ရဘောင် ဒွန်စင်္ကာမုဉ်းတွေကို မြို့နဲ့ ဝေးတဲ့
နေရာမှာ သိသန့် ဓမ္မတည် ပေးထား ကြတယ် ။

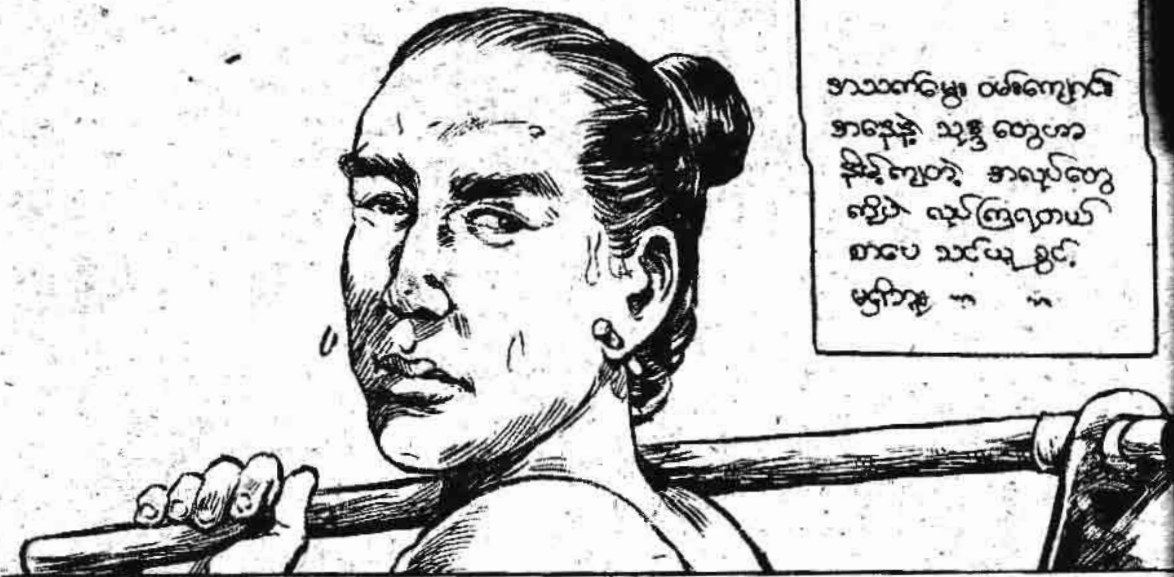
အခြား သူတွေ လေထိုင်တု၊
မြို့ထဲ ရွာထဲကို ခွန်စက္ကနားတွေ
မဝင်ကြရဘူး ။ မကြာမီ
လောဂမယ် ကိစ္စ အကြောင်း
ရှိမို့ မြို့ထဲရွာထဲ လာမယ်ဆိုရင်
အသံဖြည့်အောင် တစ်စုံတခုကို
တီးခတ်ပြီး ပါးစပ်ကနေအော်
ဟစ် သတိပေးလာရတယ် ။

ဒေါက် ။ ဒေါက်
ဒေါက်

ကျွန်တော်
အမျိုးတော် နှိမ့်တဲ့
ခွန်စက္ကနား လာပါတယ်
ခင်ဗွား ။

တံခါးတွေ
ပိတ်ကြရမယ့် ။
အမျိုးတော် နှိမ့်တဲ့
အမက်ကောက်ကို
မကြည့်ကြနဲ့

ဒာသကဏ္ဍေ၊ ဝမ်းကျောင်း
အနေနဲ့ သူ့ တွေဟာ
နိမ့်ကျတဲ့ အလုပ်တွေ
ကို လုပ်ကြရတယ်
စာပေ သင်ယူခွင့်
မရှိဘူး။

မြို့တော်မှ ခွယ်တွေ ရွတ်ဆတ်သင်အံ့တဲ့ လေလေးပုံကို တစ်ယောက်ပါဒ်
လောက်မှာပဲ ယောင်ကြီး ရွတ်ဆို မိရင် လျှာ အဖြတ်ခံရတဲ့ ဒာသ
အဖြစ်ပေး ခံကြရတယ်။

ယုတနိစားခွဲဖြားတဲ့ ဗိတ်၊ ဘယ်လောက်
မြင်ထန် သလို ဆိုရင် တစ်ခါက သူတွေကြို
တစ်ယောက်ရဲ့ ဒုတိယလောကတိစိန္တာ ဖြာ
ဇာတက် ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓစိန္တာ တစ်ယောက်ဟာ
ဖိတ်ဖြို ဝ လွဲချ ဒုတိယ သတိ ။

ဘယ်လိုပဲ မောက်ထုတ်ထုတ်
ဗုဒ္ဓစိန္တာ ဇာတက် က ထွက်မသွားဘူး

ဟေ့ ။
ဒါမျိုးယုတ် ။
သွားရင် ။ ငါ ဒုတိယတိစိ
ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်ရော
ယုတ်တယ်

မောင်ထုတ်လို့ လည်း
မရဘူး ဒုက္ခပဲလေ့။ ငါ့မှာ
ရောင်လေးဝယ်တာကိစ္စတွေ
ဘုရားမင်းမြတ်ထံ ဝင်ရောက်
ခစားဖို့ ကိစ္စတွေ ရှိတော့
တယ်။

ဒီအမျိုးယုတ်ကို
နှင်းပြီ ထွက်ပြေးရအောင်
ငါ့ ခြေထောက်ထဲ နှံ့ တယ်
ဘယ်လို လုပ်ရ ဟုတ်
မဟုတ်ဘူး။

အရှင် သူတွေမင်း
ဒီ ခွန်စင်ဇာတာဟာ
တစ်စုံ တစ်ခု လို့ ဗုဒ္ဓလို့
ဖြစ်ပါလိမ့် မယ်။ သူ
ဘာလို့ ရှိသလဲ
ပေးကြည့် သင့်ပါ
တယ်။

လော့ ။
ဒါမျိုးယုတ် ခြစ်စကား
မင်း ကာလို့ ချင်လို့လို့
ဖြောင့်စား

အရှင် သူငယ်မင်းတို့
သမီးကို လို့ ချင်
ပါတယ် ။

သယ် ။
ရာရာ စစ် ။ သင်္ခါလို့
ယုတ်ညံ့တဲ့ အကောင်
ကမ္ဘာ ။

သုဋ္ဌေကြီးဟာ ခေါသဒါကြီးအကျယ်ထွက်သွား
ပေးယျံ ဒွန်စိတ္တောကို မိုက်နှက် ဆွဲပယ်ပစ်ရ
ဗြာဟ္မဗျင် မသတ် ။ ဒါမိတ္တော ဗြာဟ္မဗျင်ကြောင့်
ဗျင်ဒေဗြာဟ္မဗျင်ဒို့ ဒုက္ခဏုကရ် တော့တာပေါ့

နောက်ဆုံးမှာတော့...သုဋ္ဌေကြီးဟာ
ဒွန်စိတ္တောကို ဒါမိတ္တောရော ထွက်သွားစေလို့
တာကြောင့် သူမိကိုသာ ခေါ်သွားပေးတော့
ဆီဖြို ဒွန်စိတ္တော လက်ထဲ သမီး
ထုတ်ပေးလို့တော့ ဖာယ်တဲ့ ။

အနာရီထက် ဖြစ်လာမယ့် အိမ်ကလေးဟာ အိမ် ၁ ဖက်၊
မောင်ယေဇွဲ နဲ့ အတူ သာထွဋ်ဖို့ ဖွာ နေထိုင်ကြတာပါ။

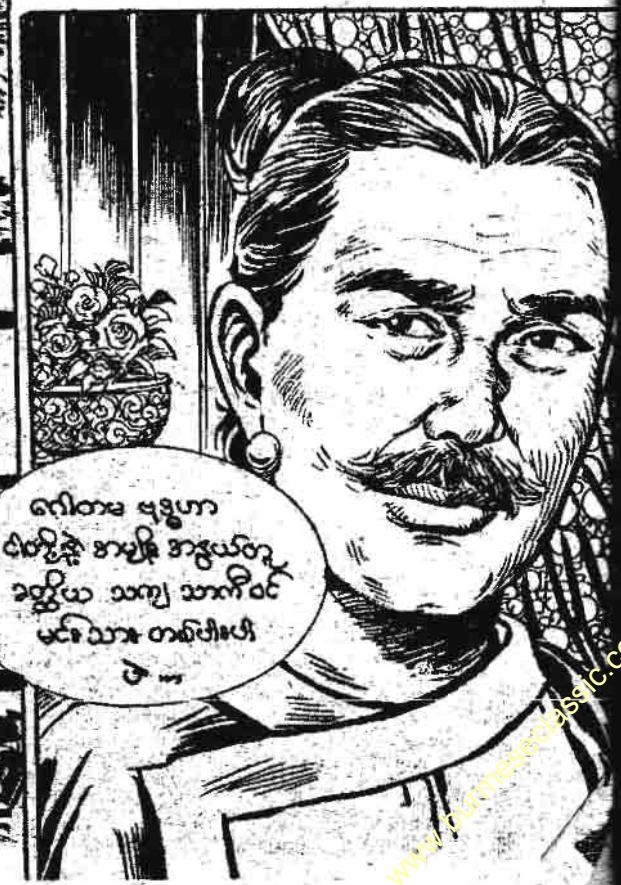

သူမရဲ့ ဖက်ဟာ သာထွဋ်ဖို့ ဖွာ
အလွန် ထင်ရှားတဲ့ ဆွယ်ယ
အမျိုး- ခြေထိုင်ရှင် သူလေးကြီး
ပေါ့။

ဂေါတမ ဗြဟ္မစာသုတ္တံတွင် သာဓုတ္တိဗြဟ္မ
ဣန္ဒြေဟိလာတို့ အခါ အုတ်အောက်သောင်
နှင့် သတင်းစကားတွေ အမျိုးမျိုး
ပျံ့နှံ့ ပျော်ကြား ပြောဆို ကြတယ်။

ဖခင် သုဋ္ဌေဣန္ဒြေကလည်း ဗြဟ္မစာသုတ္တံကို
ဖတ်သင်လို့ သုဗတို့ မိသားစုကို စေဖန်
ရှင်းလင်း ပြောပြခဲ့ ပါတယ်။

ဂေါတမ ဗုဒ္ဓဟာ
ဝိတို့နှင့် အမျိုး အနွယ်တို့
ခတ္တိယ သကျ သာဂီဝင်
မင်းသား တစ်ပါးပါ။

ဒါကြောင့်မို့
ကြည့်ရင် ဖွယ်ရာ
အဆင် လက္ခဏာနဲ့
ကြည့်ရုံ မယ် ဆိုတာ
ယုံခြားစရာ မဟုတ်
ပါဘူး

ကြောက်ရွံ့စိတ်ဖြတ်
တာထဲမှာ တရားကျင့် ခဲ့
တာမို့ တန်ဖိုး ဣန္ဒြေလည်း
ရှိသလို သလောက် ရှိပါ
လိမ့် မယ်

ဆိုပေမယ့်
အစားအယာဒေဝီလို့
ခေါ်ရတာ မှန်မက ဖွဲ့စည်း
ထားမို့ လူသား ကိုတော်
အရာကြီး တစ်ယောက်ပဲ
ဖြစ်မှာပါ

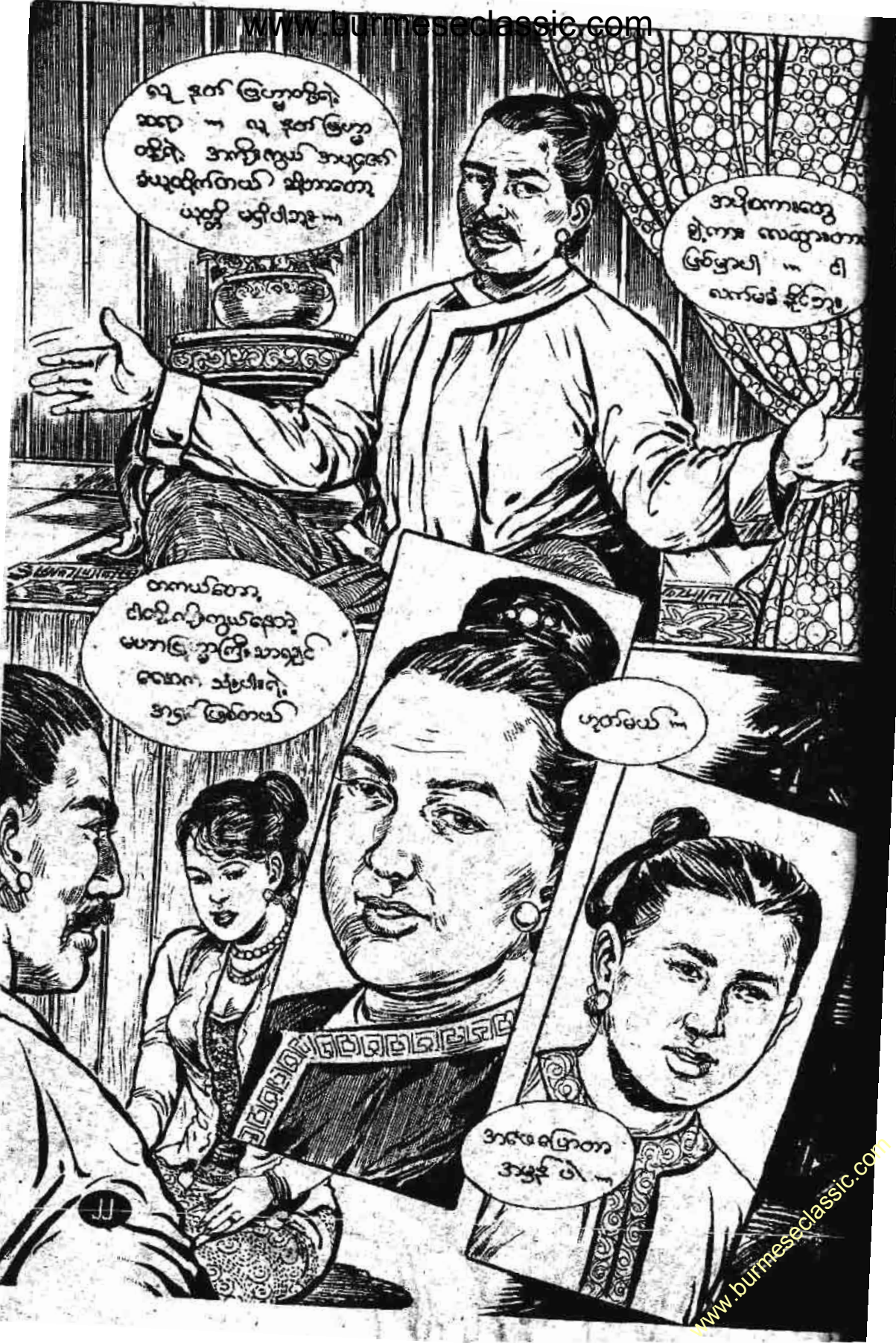
ရဲ့ နတ် ဇွဲဟူတို့ရဲ့
ဆရာ ။ ရဲ့ နတ်ဇွဲဟူ
တို့ရဲ့ အကျိုးစွယ် အယုဒ၏
ခံယူထိုက်တယ် ဆိုတာတော့
ယုတ္တိ မရှိပါဘူး ။

အဆိုတာတွေ
ဤကား ဓာတ်ကတော့
ဖြစ်မှာပါ ။ ငါ
လက်မခံ နိုင်ဘူး

တကယ်တော့
ငါတို့ ဂရိတ်လန်ရောတဲ့
ယုဒက ဘုရားကြီး အာရှဒင်
လေးက သံဃာပါရဲ့
အရှင် ဇွဲတယ်

ဟုတ်မယ် ။

အဖေ ခြောက်
အဖွဲ့ ပါ ။

စခင်းက ပြောတာကို မှီခိုပြီး ဟောင်းယာန်တို့က သဘောတူ လက်ခံ ကြ လေမယ်
သုံးကတော့ ဖြစ်ပေးလိုက်တယ်

အိန္ဒိ
မဟာဗြဟ္မာကြီးကို
အဖေတို့ ခြင်္သေ့ပါ
သဘော

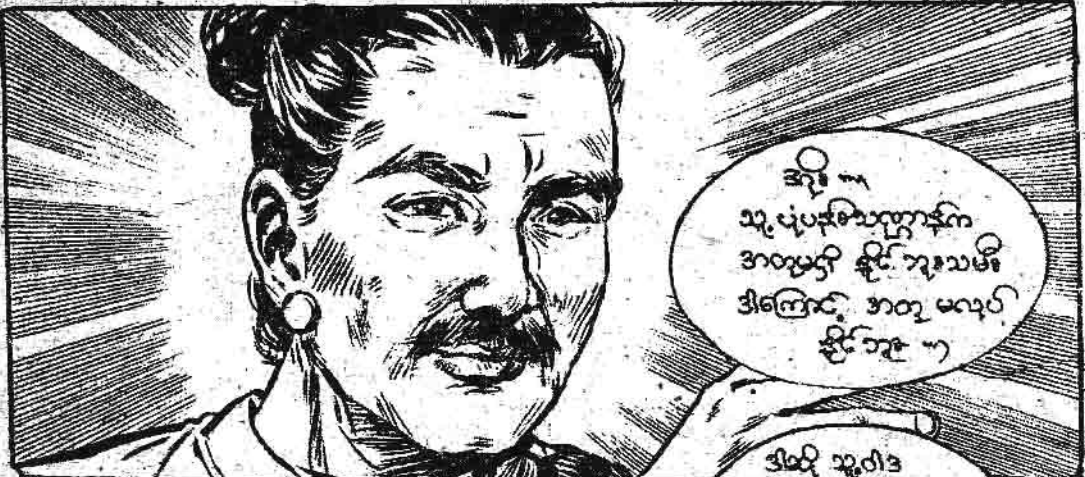

ဒါကတော့
သမီးရယ်... သူ့ဆန္ဒတော်
အတိုင်း တို့သေလွန်ရို့
သူ့ထံမှောက် လျော့ကျွား
တဲ့အခါ ဖြင်ရ ဖျော့
ဗြာဗျါ

ဒါဖြင့်လည်း
အပေရယ် မ သမီးတို့
ရည်ခြင်းကြောင့်ပင် ရအောင်
သူ့ ပုံ ပန်း သတ္တုအင်္ကျီ
ဘယ်လို ရှိမလဲ မ

ဒါပဲ မ
သူ့ ပုံ ပန်း သတ္တုအင်္ကျီ
အတွက် နိုင် ဘူးသမီး
ဒါကြောင့် အတူ မလုပ်
နိုင်ဘူး မ

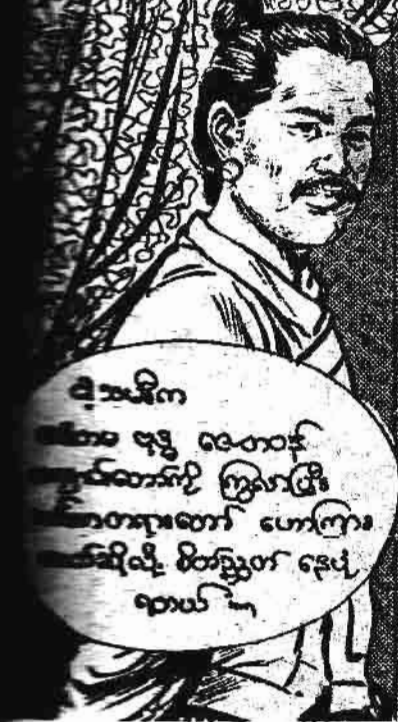
အလွန်တန်ဖိုးရှိတဲ့
သူ့အား တမန်တော်မြှောက်
ကြားနာရ ဖြစ် အပေတို့ကို
တစ်ဆင့် လောကြားနေ
တာပေါ့ မ

ဒါပဲ သူ့ဝါဒ
သူ့တရားတွေကို
ဘယ်သူက ကိုယ်တို့
ကြားနာ ဖူးသလဲ

ငါ့ ဆယ်က
တယ်ဖြစ် စစ်စစ် သက်ရှိ
ဟောကြားမှာ ဘုရားသခင်ကို
ယုံမှား သိသယ ဖြစ်နေခဲ့
သလို -

သမီးတို့
အဖေတို့ကို အဖြစ်
ဟူသမျှ ဘုရားသခင်က
ကယ်တင် ပြန်ပို့ကာ
လိမ့်မယ်

ငါ့ဆယ်က
အိမ်ထဲ ဗုဒ္ဓ ဝေတဝန်
အောင်စားကို ကြွလာပြီး
အိမ်ထဲမှာတော့ ဟောကြား
အောင်စားကို စိတ်ချွတ် နေပုံ
စာပေ

လူထိုက်အမျိုးက
အသစ်အဆန်းဆိုလျှင် သူများထက်
နီးဘောင် သွားကြည့် မှ သွားလေ့၊
ဖြိုးတော့ တစ်စိတ်ကို တစ်ဒါကို
လုပ်တတ်ကြတာ မေ့တာပဲ

သမီးစားတာကြည့်
ဂေါတမ ဗုဒ္ဓဟာ ခတ္တိယ
သမားကိထင်သာ ဆိုတယ်
အမျိုးအနွယ်ကို
မဆောင် သူလေ

တို့ထက် အမျိုးဂေတ
နိမ့်ကျတဲ့ လူတန်းစားတွေကို
ဂုဏ်နိုးမြဲပေးပြီး သူနဲ့
တစ်တန်းတည်း ခွဲရေးပျက်တင်
ပွန်းပွန်းတီးတီး ဆက်ဆံ
နေထိုင် တယ်

လူ ဒါယကာတွေကလည်း
ရှိခဲ့ ခြိမ်းက ကြတယ် ။
ဒါကြောင့် သူ့ရယ်တို့ကို
တော်ပျက် သွားသလို
လူတွေလည်းတော် ပျက်
ကုန်ပြီ

အဲဒါလို ဖောင်ကြိမ်က တား ဖြစ်ခဲ့
တာကြောင့် သူမဟာ မုဒ္ဒာရီရာကို
မကျောက်နိုင်ခဲ့ဘူး ။ ဖောင်ကြိမ်မဟာ
ဒေါ် ဟိဘူး ။ ။

ငါ့ သမီးက
တော်ပျက်ဒဏ်
ရောယောင် လိုက်ခဲ သွား
ဦးပါနဲ့ ကွယ်

သို့ပေမယ့်... ပုဆိုးသတင်း
 လေညှင်ဆောင်... လူသတင်း
 လူမျိုးဆောင် ဆိုသလို၊
 မုဒ္ဒရ် တရား သတင်းက
 သူမ နားတွင်း ရောက် သဲ့
 ရတယ်...
 အကြောင်းက ဒီလိုပါ...

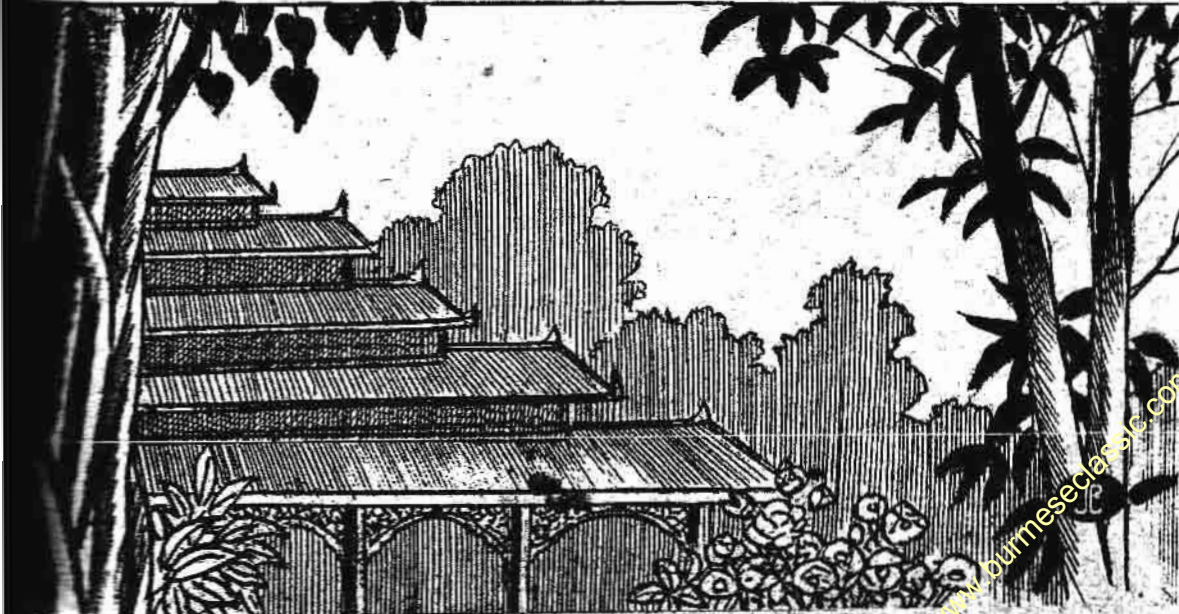
ဝေခလေမဲ့ အာရုံ ဆောင် နိုင်လို့
 တပည့် လက်သား ငါးရာတို့ရဲ့
 ဆရာကြီး တစ်ဆူ ဖြစ်တဲ့
 ဗြဟ္မဏာ ပုဏ္ဏားကြီး တစ်ယောက်ဟာ
 မုဒ္ဒရ် တရား ရောက် ငွါ သွား
 တယ်တဲ့...
 ...

အရှင် ဂေါတမ
ဆင်ဟာ ဗြဟ္မဇာနတ်
ဖြစ်တယ်လို့ ဟောပြော
နေကြောင်းကြားသိရ ဗီတဟာ
သင် ဟောပြောတဲ့ အတိုင်း
ဗြဟ္မဇာနတ် ဝန်ခံပါ
သလား

ပုတ္တကဏ္ဍိယ၏ အကြံကတော့ မုဒ္ဒက ဗြဟ္မဇာနတ်
ဖြစ်တယ်လို့ ဝန်ခံရင် သကျ သာကဏ္ဍိယ တွေဟာ ခတ္တိယ
အမျိုးဆိုတာ လူတိုင်း သိပြီး ဖြစ်လို့ မုဒ္ဒက ပုဏ္ဏား
ပြောဆိုတယ်လို့ စွပ်စွဲမယ် ။ ။

ဗြဟ္မဇာနတ် ဝန်ခံလို့ ငြင်းဆိုရင်တော့ မုဒ္ဒက နှိမ့်ချ
ပြောဆို မယ်တဲ့ ။ ။

အဲဒီလို မေးတာကို ဗုဒ္ဓက ရဲ့တဲ့
တင်တင် ဖြေရှင်း လိုက်ပုံက ။

ကျွန်ုပ်တို့က
ဗြဟ္မဏအဖြစ်ရယ်လို့ ဂုဏ်ယူ
နေတဲ့ ပုဏ္ဏားကြီး ။
ငါတို့ကပင် ဗြဟ္မဏအစစ်
ဖြစ်တယ်လို့ ဟောပြော
နေတာ ဟုတ်ပါတယ်။

အဲဒါလို ဟောပြောတာဟာ
ပုသားဒါဒ မဟုတ်ဘူး ။ ငါတို့က
ဗြဟ္မဏ အစစ်တို့ရဲ့ လမ်းစဉ်
အကျင့်ကို မကျွမ်းမဝယ် ဗြဟ္မဏ
နေလို့ ပါပဲ ။

ဒါဟာလဲတရား
စာပေး ကျင့်စမ်းတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေသာလျှင် သမဏ
ဗြဟ္မဏ ဖြစ်တယ်။

မြို့တော် အစစ်
မဟုတ်ဘဲ မြို့တော်လို့
ဆိုကြည့်လက်ခံထား
တာက သင်ပုဆိုး
ကြီးပဲ ဖြစ်တယ်

သင့်တို့မှာ
မြို့တော်ဆိုတာပဲပါ...
သင်ဟာ သင်အဖို့ အဖ
နှစ်ပါးရဲ့ သုတေသနကြောင့်
သင့်မိခင် ဝမ်းထဲမှာ
ကိုးကွယ်တော်မူ ကြီးထွား
လာခဲ့တယ်

မွေးတော့လည်း
သင့်မိခင်ရဲ့ မွေးရာလမ်းကြောင်း
သောနီကပဲ အမှားမရှိ
နည်းတူ ထွက်လာခဲ့
ရတယ်

သင့် ဘွဲ့ကွာမိက
တွေဟာလည်း ဒီလို
မွှေးဗျားလာကြတာကို
သင် သိတယ်။

ဒီလို သိပါလျက်
သင်တို့ဟာ ကိုယ်မမြင်ဖူးတဲ့
ဗြဟ္မာကြီးရဲ့ ခံတွင်းက သန့်သန့်
ရှင်းရှင်း ထွက်လာကြတာပါလို့
ဘာကြောင့် ဂုဏ်ယူ ကြွားစါ
လူနာနာစား နွဲ့ခြားနေကြ
သလဲ။

မုန့်ရိုးတော်ကြောင့်
ဗြဟ္မာ ဆိုပြီး မြင်
လာတာ မဟုတ်ဘူး

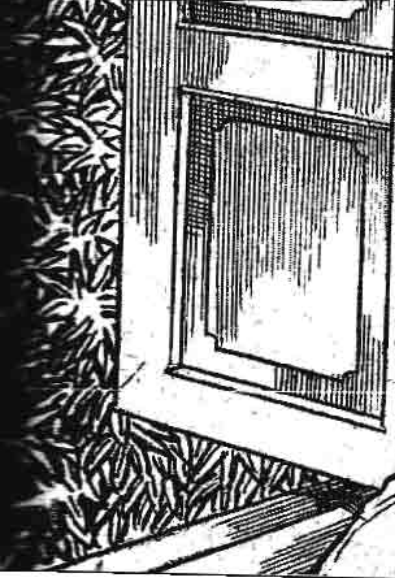

မြေက အဝတ်အစား၊
အကျင့် သိက္ခာနဲ့ ဖြည့်စုံ
မှသာ မြေက အဝတ်
ဖြစ်တယ်။

အသင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
ကိုယ်တိုင်မှ မြေက
တစ်ခုနဲ့ အကျင့် ဆို သိပါ
ရဲ့သား။ မသိရင်
မှတ်သွားချေ

အသင် လောကကြီးလိက်တို့ ခေါ်တဖ မုဒ္ဒရ်
တရားတော်တွေကို ဖြည့်ဖြည့် ရဲ့ရ ကြားနာ
ရတာမဟုတ်ပေမယ့် တစ်ဆင့် စကားနဲ့ ဝဲ
သူမဟာ ကျေနပ် ရခဲ့ ဖိပါပြီ ။ ။

အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ
ဖြောင့်လိုက်ရ ဂုဏ်တော့ သူမဟာ
အဲဒီ အချိန် ကတည်းက မုဒ္ဒရာ သမီးတော်
ဘိက္ခုနီ (ဂုဏ်စိမ) ဖြစ်သွားခဲ့မှာ
အာဇာနည်ပါပဲ ~ ~

မုဒ္ဒရာ့ရှာဖွေရာ တရားတွေကို
သူမဟာ ဖခင်ကြီးကို တစ်ဆင့်ဖြန်ဖြန်
ပြောပြခဲ့ ပါသေးတယ် ~ သို့ ပေမယ့်

အို ~ သမီးရယ်
ပုဏ္ဏားဆရာကြီးက မုဒ္ဒရာ
ဖက်ဖြိုင် မပြောချင်လို့
သည့်ခဲလို့ကတည်း ဖြစ်မှာပါ
အထင် မကြီးစမ်း ပါနဲ့

ဒါဒီ အမျိုးအမိဗွာ သူ့ဟာ ဒါသက် ပါဒီ ဒွမ် အလွယ် - တရားဓမ္မနဲ့
ကင်တော့အခုလို လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တွေကို ခံစားလို့ အကောင်အထည် အလွယ်ပေါ့ -

ရဲ့လောကဆိုင်တာလည်း ခံစားစရာတွေက
အများစုက မဟုတ်လား - ကိုယ်တို့က ကျွန်ုပ်တို့က
ဆက်တိုက်သွားတဲ့ထက် ဖြည့်ဖို့ များသောတို့
သုဋ္ဌေးသမီး သုဋ္ဌေးသားတွေဟာ တကွာပေး
ဖြစ်လွယ်ကြပါတယ် - -

မိတ်ကုန်မိတ်သမီး အာဆုန်တကြယ်
အချစ်နယ်ချဲ့ တတ်ကြပါတယ်

လူတန်းစားလေးမျိုး နွဲ့ခြား
ထားတာကြောင့် ဒုဂိမ်ထောင်
ထိမ်းမြား လင်သားကိစ္စက
အကျွန်ုပ် ကျယ် ဖြန့် ပါတယ်

အမျိုးတူ သတို့သား သတို့ သမီးကို ရှာရလေ့ရ
စိတ်ရွေးချယ် နေရာကတိုက် အကြား ကြီးပါး
သားသမီးများဟာ မိဘရဲ့ အစီအမံကို နား
ဖြိုး မိဘနေရာမှ ပေးစားတာကို လက်ခံရတာ
ထုံစပ်ပါ။ အဲဒီလို လိမ်နာမဲ့လည်း သားကောင်
သမီးကောင်တို့။ ။ ။

သူ့ရေတော့ အာရှားနဲ့
မတူ ။ အာရှားရော အိမ်ထောင်
ရော အသာထားမိနဲ့ ။
ဘာသာရောမှာတောင်
လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့ရင်
ယူဆ လက်ခံ ချင် သူ ။

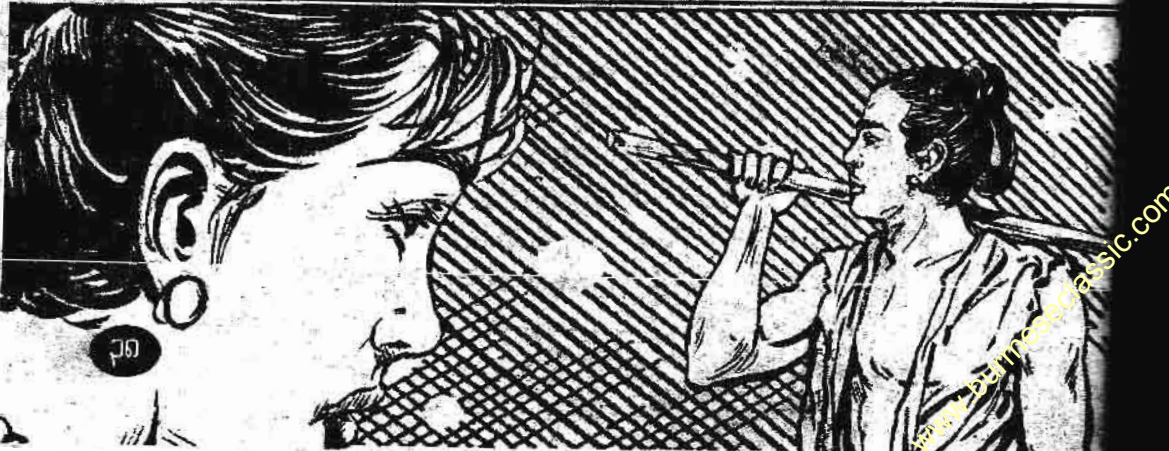
ဒီကြောင့် ဘယ်လို အဂ္ဂယ် ဘယ်လို စေ့စပ်ဖြန့်
မာပီတဲ့ မိဘပေးစားတဲ့ လင်ကောင် ဆိုတာထက်
ဇွန်ဖြင့် ကိုယ်တွေ့ လေ့လာ အကဲခတ် နိုင်တဲ့
ဘာ ကြင်ဖော်ကိုသာ ရှာဖွေမိတော့တယ် ။
နာမည် တာ သူ့လို တွေ ပါပြီ ။ ။

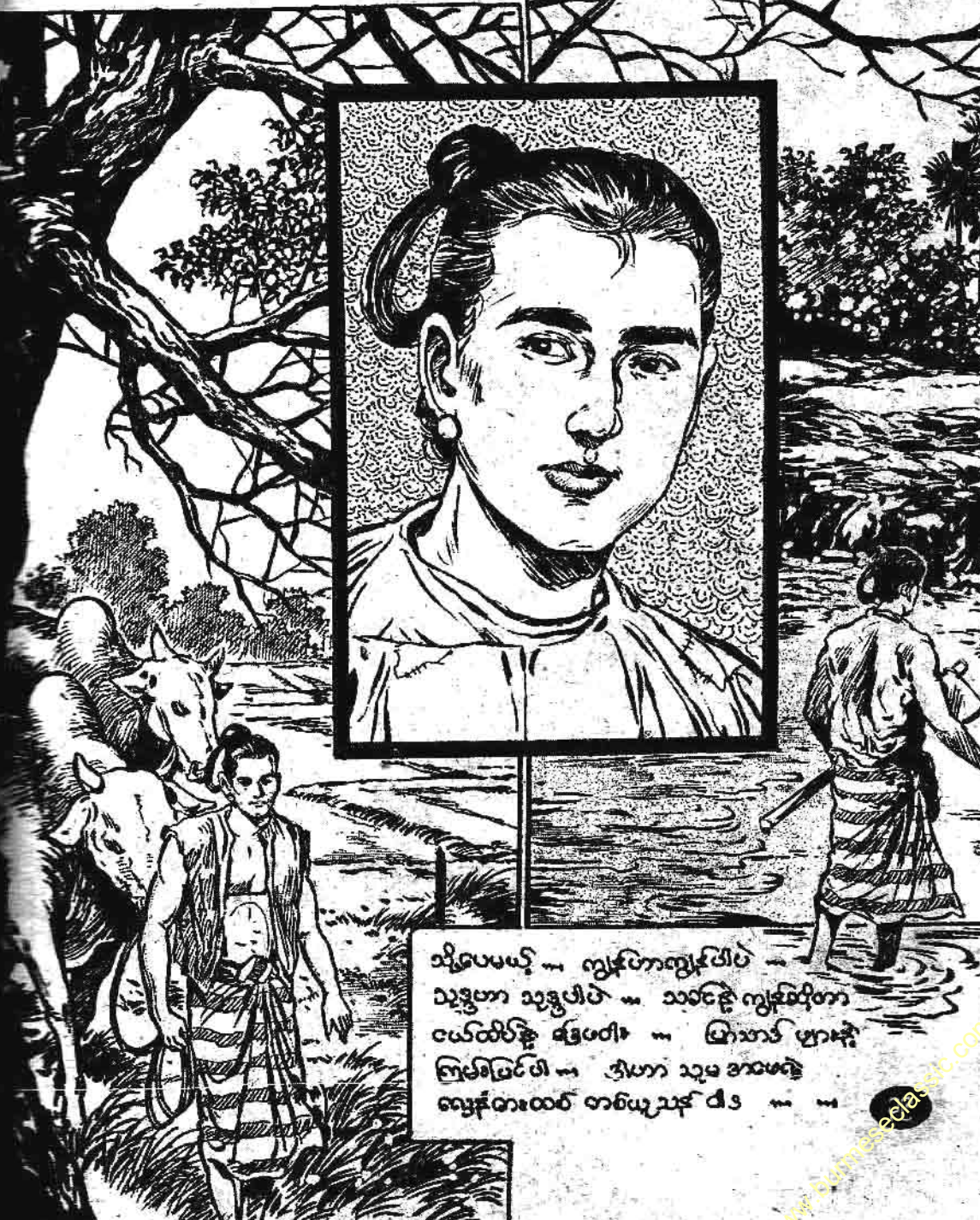
သူ့ ဆိုတာက သေသေသေလဲ မဟုတ်ပါဘူး ... သူ့မကို မိတာတော့
ဗြိတိသျှ အာဏာအောက်မှာ ယိပ်နဲ့ကြီးစွာ အောက်ကဲခြိသိမ်း လုပ်လို့ နေရတဲ့
ဒါသဆိုတဲ့ ကျွန်ုပ်လုပ် လေးပါ ...

သူ့အမျိုးရယ်လို့ အထူအပါး သူ့ရှင်ငြား
လုပ်နေရ ဌာပေမယ့် အောက်ကဲနဲ့ အကျင့်
ဗွန်းစလွှားမို့ မဟုတ်ပါဘူး ...

သို့မဟုတ် ဘာပဲ ပစ္စည်း ပစ္စယ အာသိ
အာဆာင်ကျော်စို့ မဝင်ဘဲ မထိရအောင် ရှောင်ကြည့်
ရတဲ့ အတန်းအတားမဟုတ်ပါဘူး။
ဒါကြောင့်လည်း မိဘများက သူ့ကို သို့မဟုတ်
အာသိမဟုတ် ကြတာပေါ့။

သို့မဟုတ် ... ကျွန်တော့်ကျွန်ုပ်တို့ ...
သူ့အဖေ သူ့အမိ ... သူတို့ကျွန်တို့တို့
ငယ်ထပ်နဲ့ ခံခဲ့ရပါ။ ... မြားသိမ်း ဖွားနဲ့
ကြမ်းခြင်းပါ။ ... ဒါဟာ သူ့မ အာသိ
ကျွန်တော့်ထက် တစ်ယောက်ပါ။ ...

သူမရဲ့ သဘောကတော့ ဂေါ်တမန့်နဲ့ တရားအာဝိဇ်
ကျွန်လည်းလူ့ သာဓကသွားလို့ပါပဲ ။ အကျင့်ဆီလ
ကောက်ခြင်း မကောက်ခြင်း ဆိုတာကသာ မူလ ပစ္စာဒ ။
ဒါသ အနေနဲ့ကတော့ သာဓက ဆိုတာကို မျက်မှောက်
ဖော်ရမိ မကြည့်ဘဲ ဂြဟိတော့ ။ ။

သူက မကြည့်ဘဲ
ဖော်မယ် ။ သူမကတော့
ကြည့် ကြည့်နေမှ
ဂါဇြီ ။ ။

အသက် အရွယ်က သူမနဲ့
မတိတ်ပယ်ပါ။ ။ သိမ်သိမ်
မွေ့မွေ့နဲ့ ဖောက်ကျိုးတဲ့
မျက်နှာထားလေးဖြူလေမယ်၊
ကျားကျားယားယား လောက်ကွေး
ပီသတဲ့ ကာယဗလ၊ လက်မောင်း
ရင်အုပ် ကြွက်သားတွေက
ကြော့နှိုရောင်ထည့် သူ့အားမှာ
အမြဲတစေ ချွေးတစ်စုံစီနဲ့
ငယ်လက်တောက်ပြောင်နေ
ပါတယ်။ ။ ။

ရိုးသား ခြောင်ပတ်ပြန် အကြွင်းအကျန် ဖြစ်နေတာ ။ သူ့နေ့စဉ်
ကိုင်တွယ် အသုံးပြု နေတဲ့ ကျွဲနွားမဟုတ်ဘဲ ပဿာယ ခေါ်ဝေါ် ခြောက်သွေ့
တာကို ကြည့် ရုံနဲ့ သိနိုင် ပါတယ်။ ။ ။

ကျွဲ၊ ။
အားလို့ ရေ၊
ထယ်ထဲ ဆင်းကြ
ခြံနို့ ဟ။ ။

ဘယ်လို အကြောင်းပြချက်မျိုးနဲ့မှ
သူ့တာဝန် ဝတ္တရား မျှော်ကွက်
ခွဲ ဖြစ်သွား ...

ဒါသရေ၊
ခဏအားစွဲကွယ်
တားငြိမ်း စောကငြိမ်းမှ
ကျန်တာ ဆက်လုပ်
ဈေ့ ...

ဒါကြောင့် ... အဆိုး အခေတွေ
အမျှအကြီး အနက်မှာ ဖခင်ကြီးက
သူ့ကိုသာ မျှော်ကြားထားပေ။ အစေ့တယူ
လုပ်တတ် ပါတယ် ...

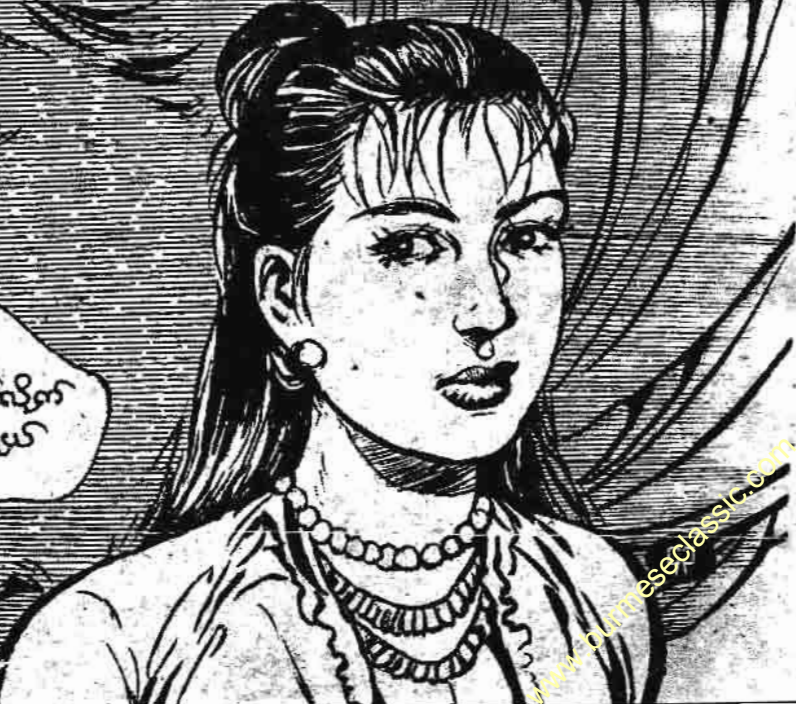
တောင်းပါပြီ
သင့်အဖေ ...

မအိမ်ကလေး သူ့အဖေ
တစ်ပါးတစ် ဘက်ကလေး ချစ်
ခိုင်း အာရီ ...
ဒါကလေး လှီးအား
ကျစ်ကွဲတဲ့ အကြမ်းနဲ့
ကြည့်တယ် ...

သူ့မကလေး၊
လင်အကြမ်းနဲ့
အားကျိုး ချစ်ခင်
နှိုင်းတဲ့
အရည်အချင်း
မြင့်ဝံ သူမကလေးလို့
တစ်မက်ရွာ
ကြည့်တယ် ...

အို ...
ရင်ချစ်တဲ့ ကောင်းလိုက်
ပါဘိသော့ သူ့အဖေ

သိန်းမဟာ တစ်ဦးဟာ ကြီးပွားလာသော
သဘာဝကျသဖြင့် ဗွတ်ဗွတ် ဗွတ်ဗွတ်
သဒ္ဓါလို့ ပေးရတာ လွယ်ကူပြန်
ပါတယ် ...

သူမ ပစ်ပွားလိုက်တဲ့
ရူးပိတ်၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသားရုံ
ဟောဋ္ဌဇ္ဇာရုံ ဆိုတဲ့ မြားဝါးစင်းဟာ
ဒါသရဲ့ နှလုံးသားကို မှုစိုက်
စွဲနစ်သွားခဲ့ ပါပြီ ...

ဒါကြောင့်မို့လည်း
တက္ကသိုလ် ကျွမ်းသက်သည့်
ဘာသာရပ် နှိုင်းစရာ
မြစ်ဆည်လို့ ဂေါ်တမ
မုတ္တမ ဟောတော်မူတာ
ထပ်ပါလို့ ...

ယောကျ်ားတို့ကဲ့ သီးဝိတ်ကလေးများ ချစ်ခင်ဖြို ဆိုမှဖြင့် ရွှေမြင့်ပျိုတစ်ယောက်ကဲ့
တစ်ဦးတည်း ချစ်မြင် ကြိုတက်ကလေး... ဖြစ်တော့... သူမတို့ ရဲ့ ဝါဖြစ်က
ဆုငင်လို့ ကျွန်ုပ်တို့ကလေး မဟုတ်ဘဲ သူ့သိမ်းသို့ ကျွန်ုပ်တို့ကလေး ဝါဖြစ်လေ...

ကျွန်ုပ်တို့
ကျွန်ုပ်တို့
ချစ်ရဲ့ လားဟင်

ချစ်...
ချစ်ပါတယ်...
သ... သာလဲ...

အို...
အဲဒီ သာလဲ ဆိုတာကြီး
မခေါ်ပါနဲ့လို့ ပြောထား
တာကို ဖွတ်မထား
ဘူး...

ဒီလိုနဲ့ တွေ့တို့တိတ်တိတ်
ခက်ကြီး သွယ်ကြပြီး တစ်ယောက်
မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ဝီပီဂိုဂို
နေကြလို့ ပွဲ မကြာသေး
တောင်မှာ လေဆင်လို့ ခွဲတာမယ့်
တိမ်မည်းကြီး တစ်ခု ပုံစံမျိုး
လာခဲ့တယ်

ရှင်မရေ ...
မင်း သမီးကို နေရာပွဲ
ထားပေးလို့ အတွက် ...
အားခွဲပေးတာ ဂုဏ်ရည်ပေး
ဆုငွေ ဘေးတစ်ဦး
တွေ့ကြုံရယ်.

အို ...
မင်းသာရော မင်္ဂလာ
တောင်းပါပဲ လား ...

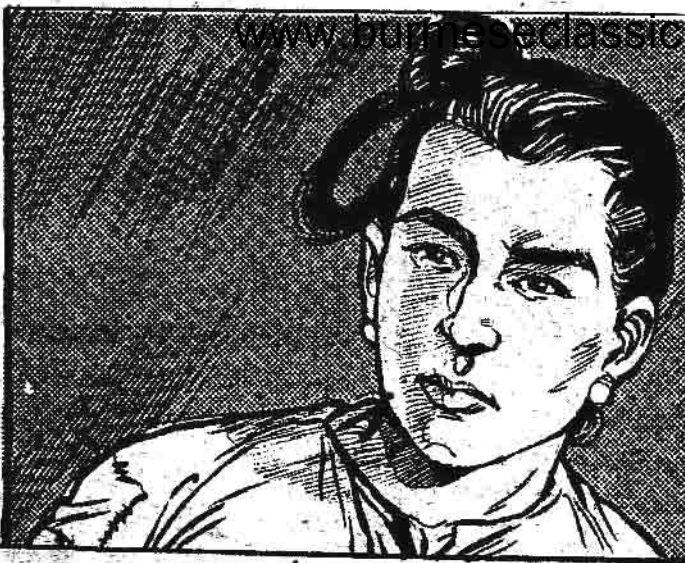
သူမရဲ့
ဗဟိုဆောင်ရွက် သတင်းဟာ
ကောင်းမွန် ဩဇာ
မက်ဆွဲ
တစ်ဖက်က
လျှပ်ချပ် ဖြစ်လာ
ပေါ်သာအားရ
ဖြစ်လျှင် ကြင်နာပါ။

ဟေ့ မ
ငါတို့ သာဓ်မ
မက်လာဆောင်ကော
မယ်တို့ မ

အဲဒါ
မင်းနဲ့ သာသိင်
သလဲ မ

ဆိုတာပေါ့ဟ
မက်လာတဲ့ ကျင့်ပယ်
ရာကတော့ ငါတို့ အလုပ်တွေ
နားရ မယ် မ အားကောင်း
အဆောင်ကောင်း တွေ လည်း
တားရ တာတင်ရ မယ်လေ
ဟိန်း မ ဟိန်း မ

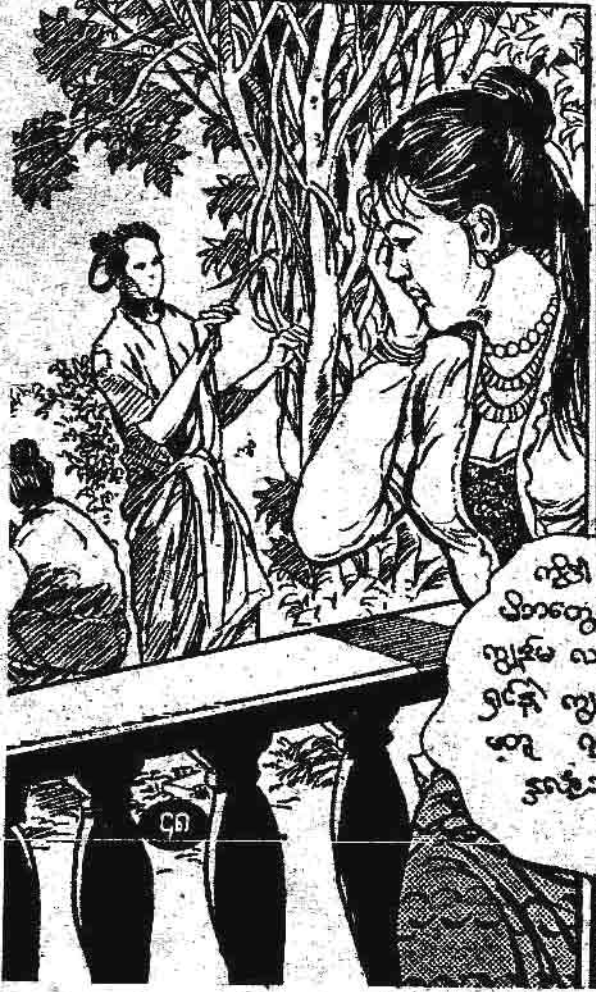
အားလုံးတို့မှာ
သူတစ်ယောက်သာ
ဗျက်ဒါတေးလေးနဲ့
သူမကို အဝေးက
မျှော်ကြည့်နေတယ်

သူ့ အသံညွှန်နည်းတူ ပြောချင်တဲ့
စကားတွေဟာ ဂိုဏ်းနေတဲ့ သူ့
မျက်လုံးအာရုံကနေ ဖိတ်လျှင်
ထွက်လျှင် နေတယ် ...

ကွဲဒါ သရယ် ...
မိဘတွေရဲ့ စိမ့်ခြေကို
ကျွန်မ လက်မခံ ဟိဘူး
ရှင်နဲ့ ကျွန်မဟာ အမျိုးတော်
တော့ ဂုဏ်ရိက္ခ ကွာခြားပေးမယ်
နှစ်ယောက်တို့အတွက် ခိုဩ
ပါဠိ ...

ကိုဒီသံ ဝမ်းနည်း အားလျှော့နည်း
ကျေနပ်လို့ လျှော့မိရင်က ချစ်သူ့ဘဝ
စော့ကပ်ခဲ့ ကြတဲ့ အချိန် အခါကို
သူမ ဖြန့်သတိရတယ်။

အိမ်ထောင်က ကိုဒီသံဟာ
မတံ့မတိုင်း တောကပ်သွင်းက
မတော့။ ဆန်ကြမ်းက
စားနေလို့က ပျံ့မှာ။

သင်မရယ်။
သင်မက ကျွန်တော့်အပေါ်
သနားတယ် ချစ်ခင်တယ်ဆိုတာ
လွတ်နွားသမင်းကြီးက မုသိမ
တိလေးထဲ အပေါက်အမြဲက
ခေတ္တ ဝင်ကြည့် သလို
မျိုးပါ။

သခင်မ
စိတ်ထွေမြားတုန်းခါတ
ကတော့ကျိန်ခယ်တာ
နဲ့ဗြာပါ။

ကျွန်တော် ဘဝက
သခင်မတို့ လွေကြေးနဲ့
ဝယ်ယူတာတဲ ကျွန်
တစ်ယောက်ပါ။
ကျော့ကျွန်တစ်ယောက်ဟာ
သခင်မကို ဖြစ်ခဲ့တာကျွန်တို့
ထားလို့

မိမ့် ၅၀၀
ထွက်ပြေးဖို့ လေးလောက်
ကျွန်တို့ပိုလင်တောင်
သေခတ်ကျန်ရ
ဗြာပါ။

ဒီမယ်ကိုအိမ်
တွေ့ရင်လို့ သာသ်
အောင်မလို့ ထပ်မံတော်
ပါနဲ့တော့ နားဝါစကွန်
လို့ ။

ဒါ ။ ဒါဆို
ဘယ်နှယ်တော်
မလဲ သာသ်မလယ်
အဲ ။ အဲ

ခင်မလို့ပဲ
ဆိုရမယ် ။ ကြားသား
တဲ ။ ခင်မ မမမယ်
ခင်မလို့ မချစ်နဲ့ပဲ
မချစ်လို့ ဘာသား
လော့ ။

ဒီလို ပေးပြန်တော့
တို့ဒါသင်ရော မမြင်နိုင်
ပြန်ပါဘူး

ဗွင့်ဗွင့် လင်းလင်း
ဖြူဖြူ ပြောစမ်းပါရင်
စကား ကြောပို့ အဖွင့်
အာရုံက မလွယ်လှိုက်တဲ့
အိမ်ခြံရံ ...

ရအောင် ...
သတင်းရယ် ...

သာဓကကြီးလား
သတင်း ...

ကောင်းပါပြီလေ
 ဒါပဲ ။ မနုဿက
 အသံနဲ့ကို အယ်ယူမဆင်
 မြို့လို့တဲ့ ငြင်းနိုင် မလဲ
 အဖွဲ့နဲ့၊ ဆရာကသိ
 အရသာကို . အယ်ယူ
 မဆင်ဆင်လို့ ဝဲ
 ဂြိုဟ်မလဲ ။
 ဒါပေမယ့် ။

တော့ပြီ ။
 ဒါပေမယ့် မနေနဲ့တော့
 ဒီလိုဆိုပြီးပြီ ။
 နောင်တိမှ စေ့စေ့ကြောင်း
 ပေါက်ရဲ့ လှုပ်ငန်း
 ကြမယ် ။

တကယ်တော့
 သူ့နှလုံးသာကို
 အယ်နဲ့ အာဏာနဲ့
 ဆီမိုက် ခဲ့ရခြင်းပါ
 ဟော ။ ခုတော့ ။
 ကောင်းနေတဲ့ အိမ်ထောင်
 မိသားစုက
 မြန်မြန်လို့
 ဖွက်ကလဲ ဆန့်ဖြာ
 ဖြစ်ကြရပြီ ။

တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ရေထဲ
ကြောင်းလမ်းမယ် ရက်ကလေး
နီးလာပြီ။ ။ တွာတွာတွာ
တွာတွာတွာတွာ ငိုက်လို့ အာရှင်က
တားလို့ ဝေပ မိုက်လို့ ဆုံးဖြတ်
လိုက်တာတယ်။ ။ ။

ဗုဒ္ဓ၏အဖွဲ့ စံပယ်ရုံတွေကြားထဲ
တွေ့ဆုံကြစဉ်မှာတော့ ဒါသဟာ သူပေတို့
လွတ်ထွက်ပျားဖွားစို့တဲ့ ဓာလား
တစ်ကွပ်ကွာ ဖက်ကွယ်ထားပြီး။ ။

အိမ်ကနေပြန်
ဆင်းမယ် အိမ်ကနေပြန်
လို့ဒါသ အာသွယ်တွေတော့
ထင်ကွဲ ကုန်ပါပြီ။ ။

ဒါသမ္မာ ဒီလိုဝကားဗျိုလ်
ခြေမိမယ်ကိုက သမ္မ
ဗြဲတော့ဒွင် ဖြဲသားပေါ့

ဒီမယ်ကိုဒါသ
သေသေဗျာဗျာ
နားတော့ဒွင်
သားဝမိပိ

မဒက်ဖြန်မဒက်
အာရက်တက်ရင်
လွှဲမိ အာလုပ်ခွင်ကနေ
ဘယ်သူမှ မမြင်အောင်
ထွက်ဖို့ သေနေ
နိဂုံးတို့သွား

အဲဒီကနေ
သောင်မ မလာမချင်
တော့ရဲနေ

အဖွင့် သာတာနဲ့
လုပ်ကိုင်စားသောက်ဖို့
ဂုဏ်နာတွေ ယူပြီး
ခင်မိ ရုပ်မျက်ထွက်
လာခဲ့မယ်

အဲဒီကနေ့မှ
တစ်ဆင့် ဘေးအန္တရာယ်
ကင်းရှေ့ တစ်ဖို့
တစ်ရွာကို ပြေးကြ
မယ် ။

၁၁၉ ဗြာဟ္မာစွာ ဆိုတော့ ။ ဒါက ခင်မိမှာ ငမိဖွား
လက်ဖျားတွေတောင် ဘေးစက်လို့ ။ ။

ခင် ။ ခင်မိ
စဉ်းစားပါဦး ။
သင့်ငွေ သမီးဘဝကို
အငြိ အငိုက် စွန့်တော့
မလို့လား ။

သစ္စာသမီးဘဝကို
မမွန်ရင် ကိုဒါသကို ဝှန်ရ
တော့မယ် ။ ဒါမှ မတုတ်လည်း
ခင်မတို့ မချစ်ဘူး ဆိုရင်
ကိုဒါသ ခင်မကို ဝှန်ပစ်ပြီး
ထွက်သွားလေတော့

ဒီ ။
ခင်မရယ် ။
အသက်ထက် ပိုပြီး
ချစ်ရ ယိတယ်

တကယ်တော့ ။
သစ္စာ ဒါသကို မွန်ကိစ္စတင်နိုင်သလို
ဒါသကလည်း သစ္စာကို မွန်ကိစ္စတင်နိုင်ပါတယ်

ဒါကြောင့်သာပဲ ချိန်ချွတ်စိစဉ်ထားတဲ့
အားကြီး မိဘအိမ် မိဘအဖွဲ့ငါးအင်္ဂါ
မိဘထက်သန်ကွဲအောင်ကစား မျက်ကန်း
တစ်စွယ်ကြောက် ဒါသရောဂါကို
လျှောက်ပဲ ဝါတော့တယ် ...

လျှောက်ပဲ တယ်လို့ သာ ဆိုရတယ်
တကယ်တမ်း ခြိစဆောင်ရ သူ့စာ
သူ့မပါ ...

သာဝတ္ထိမြို့ခြံနဲ့ တေးမြို့ ဖိစားမောင့်ကွေးတို့ ဘေးက ကင်းခွတ်တဲ့
ခွာမြို့ တစ်ရွာမှာ ခြေရာပျောက် အော်ခြံရဲ့ ကုန်ကုန်လေးနေထိုင်
ကြရတာပဲ ...

ဆင်းရဲသာ လူတန်းစားလို၊ မထင်မရှား နေရပေမယ့်
သူမ မှာတော့ ချစ်ရသူ ရင်ခွင်ထဲ ပျော်စွဲ ဆင်ရတဲ့ ချမ်းသာတို့
ဘယ်ချမ်းသာနဲ့မှ မလဲနိုင် ပါဘူး ...

ပါလာတဲ့ ပစ္စည်း
ညွှာ ရတနာလေး
တွေကို ထွဲ
ရောင်းချပြီး
ဒေးဒေးလူလူ
နေထိုင်စားသောက်
နိုင်ပေမယ့်
ယောက်ျားပါသတဲ့
ဒါသက ခွင့်တောင်း
လာတယ် ။

ရှင်မရေ ။
မင်းက ကျွေးထား
နိုင်တယ်ဆို ပေမယ့် ။
ငါဟာ ပိုမိုပါလာတဲ့
ပစ္စည်း မိုက်ပိစားလို့မိမိ
မနေနိုင် ဘူးကွယ်

ငါ့ကို
ခွားတင်ပြောပြီး
လယ်မြေ ဒါတော်
အားနဲ့ ဝယ်ပေးစမ်းပါ
ငါ့လယ်လုပ်ပါရ
စေ။

အို ။
ထပ်နှစ်ပါဦးမယ်
တော် ။

တစ်သက်လုံး
လုပ်ကိုင်တဲ့ ဘာလုပ်တွေ
ပါကွာ။ ပင်ပန်းစရာကုသပေး
တာဖြစ် သတိနဲ့။ ဒုတိ
ဒါသမ္မာ မယားအောင်လေး
ရထား ဖြစ်လို့။

နေကပ်စဉ်
သားတွေ ဆွမ်းတွေ
အားပေးကြဖို့။

ဒါ။။
တော်ပါရှင်
နားရှင်စလေတွေ

ငါက
အဖွန်တွေ ပြောနေတာ
ပါလို့ ငှက်မလှ ။
မင်းမလှ လက်ယူတာ
ဆိုပြီး လက်လှုပ်စာ
စားရ ဗွ သဘာဝကျ
တော့ မပေါ့ ။

ပြီးတော့ကွာ ။
မင်းကို ငါ့အဖွန် ငါ့အဖွန်
ငါ့အဖွန် အဖွန် လှုပ်ကိုင်
ကျွေးမွေး ချင်ပါ သေးတယ်
ငါ့ကို လယ်လုပ်ခွင့်
ပေးပါ ငှက်မလှ

တာမလှတဲ့ သူ့စောင့်နာ
တွေကို ကြည့်ကြည့်
မြို့မြို့ ခွံမြို့မြို့
လှပါတယ် ။

အိမ်ထောင် ပိုမိုရွာလာ
အသက် မြို့ရပ်ခြံ
အိမ်ထောင် ကျွဲတွေနားလေး
အား လယ်ထဲထဲ
အလုပ်လုပ် ...

သုဗ္ဗက ချက်ခြောက်ခြံ ထမင်းအဖွဲ့
လယ်တောကို လိုက်သွား ...
ဟိုရောက်မှ နှစ်ဦးသား အတူစားကြ
လောက်ကြ ...

ညနေ မိုးချုပ် ဒါသ လယ်တောက အဖြူ
အဆင်ဆင် ချုပ် ကျော့မွှေး ...

သမီး သမီးဘဝမှာ ဘာမျိုး ဘာမျိုး မလုပ်ဘဲ ပူးတာကြောင့်
ကယ်လင်တာ ဖြစ်ရပေမယ့် ... အဲဒီ ကယ်လင်တာ ဖြစ်ရတာလေးတွေ
ကပဲ တစ်မျိုး တစ်ဖုံ ပျော်စရာ ကောင်းနေ ဖြစ် တော့တယ် ...

ဤ ... ဒါကြောင့်လည်း
ဝေါဟာပ မုဒ္ဒက ကာမတို့
လောကီသားတွေကို မြို့မိတ်
ဝါးနဲ့ နှိုင်းတာ ထင်ပါရဲ့ ...
ပုထိုးစဉ် သတ္တဝါတွေဟာ
ဘယ်အခါအခါနဲ့ ဘယ်အခ
ရောက်ရောက် ကာမဂုဏ်
အပျောက်တိုက်မှာ မှိုက်ပျက်မိမိ
ပျောက်တတ် ကြ သလို ...

ဒီလိုပဲ သေခါနီး ခြောက်လလောက်
ကြာလာတဲ့ တစ်နေ့ ဖွားတော့
သမ္မတ ဦးဆောင် ဝမ်းသာအားရ
ပြောတယ် မှ မှ

လွန်ခဲ့သေး မှ
အခု ကျွန်ုပ်တို့အား
ရှင် ရှင်ဆွေလေးကို
ခွယ်ထားရပြီ

ဟေ့ မှ
ဟိုက်သလား

ကြောင် မှ
ကြောင် မှ ကြောင်

ငါက
မောင် ဖြစ်ရတာနဲ့ပဲ
ယောက်ျား ။
ရှားနဲ့ ရှားတဲ့ အာဂယောက်ျား
ငါပဲဟေ့ ။ ဟား ။ ဟား
ဟား ။

လေးမောင်ကတော့ဖြို
ကျွဲငါးလိုတင်ပုံက
အားရှိတဲ့ ဝမ်းမြောက်
ကြည်နူးစရာ ကောင်းလှ
တယ် ။ ။

အဖို့ အချိန်ကလေး
ဒါသဟာ သူ့မကို အရင်ကထက်
ပိုပြီး ယဉ် ကြင်နာ လာတယ် ။

အို ။ ရှမ်း ။
အဲဒါတွေ မင်းမလုပ်နဲ့
လေးကွယ် ။ စော ။
လာ ။ ဒီမှာအေးအေး
လှလှ ထိုင်နေပါ ။

ထယ်ဒါကုန်တော့ ဒါကုန်လုပ်တော့ပါ မောတယ် ပန်းတယ် ရယ်လို့ ဖော်
ဒါသကဉ်း နှိပ် ခဲ့လုပ်တော့ တာပါပဲ

ဤ... မိန်းမသားဆိုတာမျိုးကလည်း
မိဘတို့ ကရွေ့ဖော် ဖြတ် ထားခဲ့ လေမယ်၊
လင်သားရဲ့ အမြို့ရဲ့ အယူအယကို ပိုမို
နှစ်လိုအား တန်ဖိုးထား တတ်ကြတာကလေး

တာဝန်တွေလိုက်တဲ့
ကိုယ့်အလုပ် ... လွန်မလေ
ရှင်ကို ယူခဲ့ရတော့ တကယ်
နှစ်ပါတယ်

သိပ္ပံပေယ် ။ ကိုယ်လေးလက်ဝန် ရင်မာလာဘူ အာဗီ ။
မွေးသမီးခင်ကို သတ်တော့၊ ဂြိုဟာတယ် ။ အားကိုအားထားခြံ ခွင်
စိတ်တွေ ပေါ်ပေါက် သာတော့တယ် ။ ။

လွင်ဒါသရယ်
မွေးခါနီးရင်တော့
အာမေဗွဲဆီ ခဏ
ဖြန်ဖြာရအောင်
နေပါ ။

ဘာ ။
ဘယ်လို ။
ဘယ်လို ရှင်မေရယ်
မင်းဘေယ့်ကို မွေး
မြောက်လိုက် ဝါသလဲ

ဒီလိုပါ
တို့ဒါဒရယ် ။
မိမိမတို့ရဲ့ ဓမ္မတာကို
မိမိကသာ ကျွမ်းကျင်
နားလည်ကြတာ
မဟုတ်လား

အင်နဲ့
ယောက်ျားတို့ မသိနိုင်တဲ့
ကိစ္စ မိမိက ငြိမ်ငြိမ်
တယ် ။ မေးလို့
ဖြန်ဖြန်လည်းတင့်တယ်
တယ်လေ ။

ရှင်မရယ် ။
မင်းဟာ မိဘရင်တို့
ခြေမံကန်ပြီး အရှက်တင့်
အကျိုးနည်း ဖြစ်စေ
ဒုတာ ဆိုတော့

မပျော်နဲ့ရှင်
တောင်ခေါင်းပလိမ့်ဆိုသာ
ပစ်လွှဲထုံးစံရှိတာပါ။ ။
သားသမီးဆိုတာတော့
စိတ်ဆိုးတုန်း
ခဏပေါ့။ ။

မင်းအတွက်တော့
ဟုတ်ချင်လည်းဟုတ်ချင်
ပေါ့ ရှင်မဂယ်။ ။
ငါလို အဖြစ်ကြီးကျူးစွာနဲ့
ထားတဲ့ ကျွန်တစ်ယောက်
တို့တော့ မင်းမိကတွေက
ဘယ်မျှအေးသာပေး
လိမ့်မလဲ။

ငါ့လိုတွေတော့
အဟောင်းတွေအသစ်
ဖြစ်ပြီး သတ်ကြဲ
ဖြစ်ကြမှာ သော့
တယ်။

ဒါဖြင့်လည်း
ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း
သာလို့ကို ခဏဖြင့်
မယ်လေ ။ ဒီပွားဖြူတာ
ဒါဖြင့် ဆုံးဖြင့် ခဲ့
ဇာလို့ ။

မင်း ဒါဒီလိုသာ
ဆွားခဲ့ရင်တော့ ငါ့မှာ
အားပါမက သားပါ
ဆုံးရှုံးရတော့မှာ
ပဲ ။

မင်း ဒီဘာတွေက
ငါလို ကျွန်တစ်ယောက်ဆို
သမီးနဲ့ မြေးကို
ဘယ်တော့မှ ပြန်ပွားမှာ
မဟုတ်ဘူး ။

ဒါသ ပြောသလိုလည်းဖြစ်လာနိုင်
တာပါပဲ ။ ဒါကြောင့် ဒါသအတွက်
ငွေကုန်ကြီး သူ့ပဲ ဆန္ဒတူ ဖြစ်သိပ်
လျှောက် ပါတယ် ။ ။

ဂေါပါလေ
စိတ်ဆင်းရဲ မနေပါနဲ့ဝဆ
ကျနပ် မသွားတော့
ပါဘူး ။

ဒါပဲ ။
တ...တကယ်လား
ရှင်မ ။

တကယ်ပါ
ကိုဒါသရယ် ။
ဆင့်မျက်နှာတစ်ရွာမှတ်ပြီး
လိုက်လာခဲ့ ဖြီးမှတော့
ဒီအရပ်မှာပဲ သေအတူ
ရှင်မကွာ ရဲရဲကြီး
နေလိုက်ပါတော့မယ်

ဝမ်းသာလို့ကတော
ရှင်မလုပ် ။ မင်းကို
မျက်စိဒဏ်က
အားပြန်ဖတ်ဖို့လို့
ပါကွယ် ။

ဒီကိစ္စမှာလည်း
မိမိနဲ့ သဘာဝကို
နားလည်တတ်လျှင်တော့
ဝမ်းနဲ့ လက်သည့်တွေ
ရှိမှာပါ ။ မင်းဒဏ်က
စိတ်ဝင်စားဖို့ပါ
ဘူး ။

ခုမှလဲ ဒါသရဲ့
မျက်နှာဟာ
သွေးနီ လက်က
လွတ်တဲ့ လမင်းလို့
ဝင်းဝင်း ပညာရှင်
တော့တယ် ။

သို့ပေမယ့် ကိုယ်ဝန်က နေ့စဉ် လစဉ်
ရရှိမှာ လာပြန်မှာတော့ မပျော့ပျော့မဖွားဖွားတဲ့
သူမ ။ စိတ်မချင် ဟိပ်ပေမိုင် အားငယ်
လာရ ပြန်တယ် ။ ။

ဘယ်လို
လုပ်ရဦးမလဲ ။
အခုကို သာ လိုက်လို့
ခိုင်းနေလို့ ကတော့
ဒါပေမို့ ဆီ ရောက်မှာ
မဟုတ်ဘူး

သူတွေကကြောက်မယ်
ဆိုရမယ့် ကြောက်စရာပါလေ
အရှင် သာဆင် နိုင်ရှင်ထံကနေ
ရှိုးရှိုးတန်တန်ထွက်ပြေးတဲ့
လှူနဂါးတောင် ပြန်မပစ်မိတဲ့
အခါ အကြီးအကျယ် နှိပ်စက်
မျှော်ပန်းတတ်ကြတာကို

လူငါ့ကို ထားတဲ့
သမီးမို့၊ ချိယဲ့ ပေါင်းသင်း
ခဲ့တဲ့ ကျွန်မကို နှစ်မြှောက်စရာ
ဘယ်ခြင် ဖို့မလဲ

ဒီတော့ ... သူ့မှာ
အသိမပေးဘဲ မိဘတွေဆီ
ဖြန့်မယ် ... ကိုယ်ဝန်အရင့်
အဟန့် လျှောက်လာတဲ့ သမီးကို
မိဘတွေက ဖြောင့်မို့၊ ကြိုခမ်းမောင်း
ရုံက လွှဲမို့၊ ဘာလုပ်
ရက်မှာ တဲ့တုန်း

မိဘတွေ အင်္ဂါပင်အောက်
မွေးဖွားပြီးတဲ့ အခါမှ သူ့
အတွက်ပါ မျက်ရည်ခံထို
အမျိုးမျိုး တောင်းပန်မယ်
အသင့်ကားခံမယ် ...

သမီး အချစ်
မြွေအာနှစ်လို မြွေနှီးလေးတို့
မပွဲနိုင် တာနဲ့ပဲ သမက်ကိုပါ
လက်ဝဲမှာ ယော့တယ် ။

အဲဒီလို ဆုံမိတာ ဖြစ် သူ့လယ်ထဲဆင်း
နေတုန်း အိမ်နီးနားချင်းတွေကို အတုအမင်
မြွေဆီ နှာကြားပြီး ။

သာယာတို့ကို မလိုလှက
ပါတော့တယ် ။

သို့လေသည် ။
 တာသိ၊ မေ့နိုင်စွာ
 ဆကာဝက
 ဆာဝတ္ထိ ရေကတံ
 ဒာထိ မနေတော့
 ငါကွ ။
 သမ်းဝင်၊ မွှားပဲ
 သားမွှေးဇွားမယ်
 ကမ္ဘာ၊ လေဒါရှင်က
 မုန်တိုင်း ဆင်သလို့
 သူမှ ထမိတ်
 အမြင်၊ အထန်
 ရွယ်ငှာလော
 တော့ တယ် ။

ဒါပင်လော
 ကျွတ် ။ ကျွတ်
 ဒာ ။

ဆင်းရဲလတ်မှာ
 လှော်လေး တစ်ဆောင်
 တွေ့ ရတာဟာ
 အမှန် သိကြား မ တာ
 နေ ။ ။

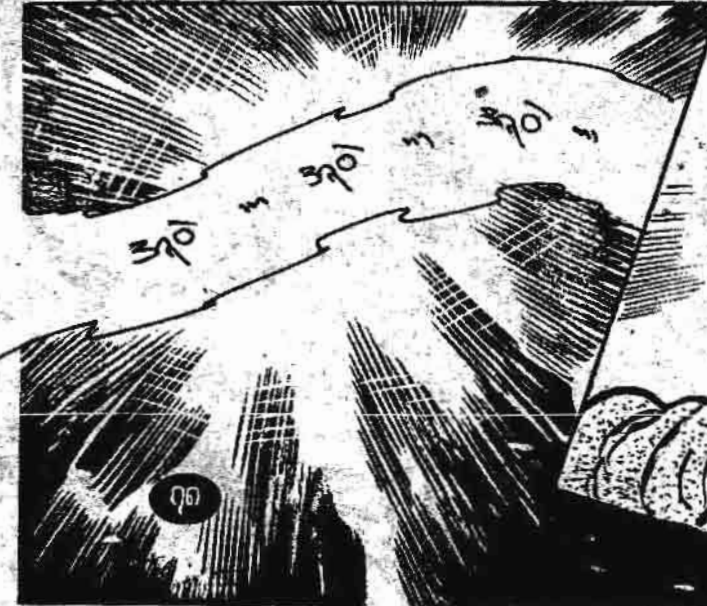

အလေးနက် ...
ကယ်တင်ပေးပါ။ အ
ကျွတ် ... ကျွတ် ...

ခလွတ်ထိမှ အမိတ
ဆိုတဲ့ စကားများ တယ်ပြန်ပြန်
ကလေး ... ဝေဒနာ ဖြစ်ထောင်
နေချိန် တယ်တမိတာက
မွှေးသမိခင် ကိုပါပဲ ...

ပြန်တော့ ... ကိုယ်တိုင်ပိတာရဲ့ ငါ့ကို
မွှေးတုန်းက မှီခိုခင် ဘယ်လို ခံစားရမလဲ
ကိုယ်ပိုင်စာမိတယ် ...
မိမိချီးတွေစေ ဘေးတော့ မတတ် ဝေဒနာဆို
ကြိတ် ကြိတ် တင်ခဲ နေချိန် ဖြစ်ပဲ ...

ရင်သွေးငယ်ရဲ့ အသံကို
ကြားလိုက်ရတာက ကြောက်စိတ်
လောက်အောင် မေတ္တာ ကရုဏာ
လျှင်ဆွေ ထင်စွာ ရိုက်ခတ်
သွားတော့ တယ်။ ။ ။

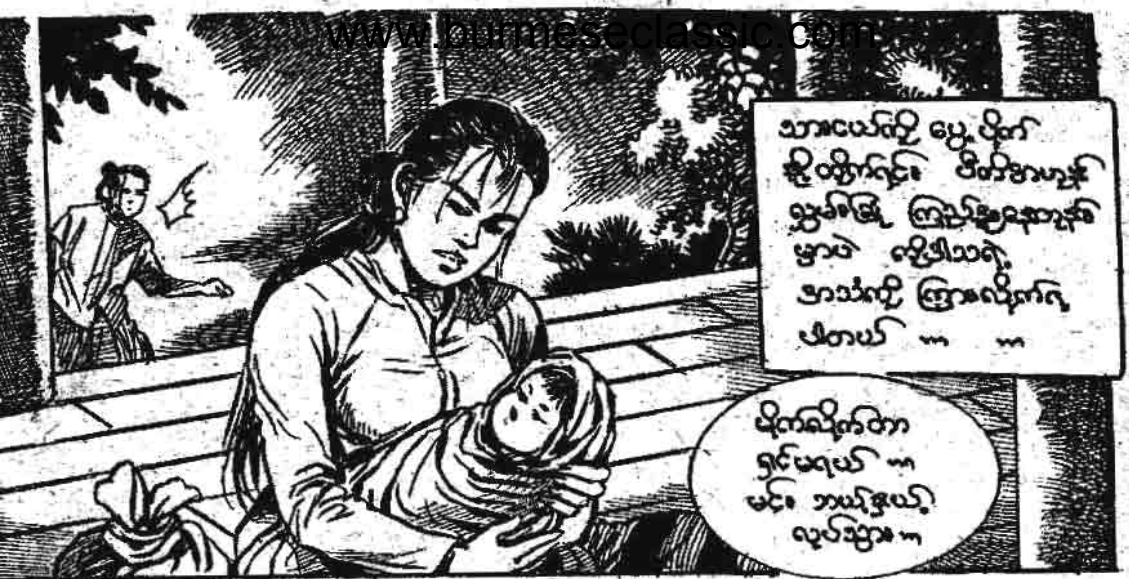
မို့သား။
မို့ သားလေး။
သား။

ကမ္ဘာလေးကြောင့် ပင်ပန်းစင်ရဲ့ ခဲရတဲ့ ဒုက္ခတွေ
နာကျင်မှုတွေဟာ ရင်သွေးငယ်ရဲ့ မျက်နှာပေါ်
ဖြင့်တွေ့ လိုက်ရတဲ့ အချိန်မှာ ဘာဆို ဘာမှ မထွက်
မကျန် ရစ်အောင် ပျောက်ကွယ် သွားပါပြီ။

မို့သားလေး။
မို့ရင်သွေး။
ချစ်ရာဇာကင်း
လိုက်တာ။

သားလေးကို ပွေ့ထိုက်
 နှိုထိုက်ရင်း ပိတ်အားဟုန်
 ညှမ်းမိပြီး ကြည့်မိရအောင်
 မှာပဲ ကိုအိသရဲ့
 အသံကို ကြားလိုက်ရ
 ဗီတယ်

မိုက်မိုက်တာ
 ရှင်မရယ် ...
 မင်း ဘယ်အယ်
 လုပ်သွား ...

ဟင် ...
 ဒါ ... ဒါ ...

သူမကို အမြစ်တင်ရင်ပဲ လေ့လာကားက
 ညှမ်းအားတက် ရင်ပိုင်ထဲက သားလေးကို မြင်သွား
 ကိုအိသ သူမတို့ အနီး ခုန်ဖြဲ ကျော်ရွှား
 ရေထက် ပို သွား တော့တယ်

ဒါတာ
 ကိုအိသရဲ့
 သားလေးပဲပေါ့
 ရှင် ...

ဒါဟော သူမ ရှေ့တွင် ထိုက သားပေးကို
လျှော့ပိုက် ဓမ္မ ယုဒြိ ဝမ်းသာအားရနဲ့ သားပျက်ခြားကို
ကြည့်လိုက် မယားပျက်ခြားကို ကြည့်လိုက် ငှက်ငှက်တယ်

အဲဒီနောက်တော့ ။ ကလေးကိုရှေ့ သူမကိုပါ ဇနီး ချစ်နား...
စမ်းစဉ်အထိလဲ မြှော့ ရေခဲဇွဲ ဘုတ်သင် ပေးတယ် ။ ။

ဒါတင်မကပါဘူး... သစ်တို့အကြောင်း
ကားတွေ ဂရုပြုပြီး ရေပုပ်ပေါ်မှာ
မိမိ့ ပေးပါ သေးတယ်...

ဟာ... လာရှင်ပ...
ဟောဒီမှာ မိမိ့ လိုက်
ပါဦး...

သား ဖြားဖြစ်
မိမိမတွေဟာ
မိမိ့ ပေးရမယ်...

ဒါပြ တွေတွေ
တွေ့ရတာနဲ့ သွေးသား
ရှင် လုနီး သွား မယ်တဲ့
မိမိမက မွေးဒီနီမိ
ရွာထဲမေးမြန်းထား
ခိုတာ အသုံးဝင်ပြီ

ဒါသဟာ ထင်တာထက်ပိုပြီး သူမကို ချစ်ခင် မြတ်နိုး ရလျက် ရှိတာတွေ ...
ခိုတော့ ... သားလေးတို့သမီး ချောချော မောမော မွေးပြီးပြီ ... ချစ်လင်
ယောက်ျားကလေးပဲ အနားမှာ ရောက်သေးပြီ ...

လင်နဲ့ သား အနားမှာ
ရှိတာဟာ သူမ အတွက်
ဖိုးကြေး ငါးတို့ ချမ်းသာမှု
ပါပဲ ...

ရှင်မ ...
တို့တွေ ရွာကို
ပြန် ခြင်္သေ့နော်

ဒီခြားမယ်၊
အထွေထွေကြောင့်သာ
မိဘရပ်ထဲ ဖြန်မယ်လို့
ရှင်မ ထွက်လာခဲ့တာ
မဟုတ်လား။

ခင်တော့ ။
ချော့ချော့ မော့မော့နဲ့
သာလေး ဖျက်နှာဖြင်
ပြန်ပြန်၊ တစ်တွေ
ရွာကို ဖြန်ကြပါ
မို့နော် ။

ဒီသဘာ မယားကို
ကောင်းပုန်မိဖွဲ့လှဖို့
သလို၊ ခြောက်တယ်

လမ်းတစ်ဝက်တောင်
ထွက်လာခဲ့ ဖြီ ဗ
လို့ဒီသရယ် ။
-သာတတ္တကို ဆက်သွား
ကြရအောင်လား။

တစ်လက်တော့ပွါ
ဒါဖော့နဲ့ ဒါပမော့ကို
ဟောဒီ သားလေး
ပြုပြီး တောင်ပန်
ကြည့်အောင်လေ

မြေးလေးရဲ့
မျက်နှာကို မြင်ရုံရင်
သုတို့ ကျေအေးကြ
မှာပါ ကိုအိသရယ်

မြော်... ရှင်မရယ်
ပြောရဉ်မှာ ပါလား...
ဟဲ... ဒါမှ မင်းဒွာ
သား သမီးချင် ကိုယ်ချင်
စာနိုင်တဲ့ ဘဝရောက်
လာပြီ...

မိဘဆိုတာ
ကျွန်သား ကိုယ့် သမီးကို
ဘယ်လောက် အမွန်အမြတ်
ဖြုတ်သလဲ ။ ဘယ်လောက်
တန်ဖိုးထားသလဲ

ဒီတော့ ။
ကျွန်သား သမီးကို ပထမ
ဆက်ရဲ အောင် ဂုဏ်ကျက်သရေ
နဲ့ အောင် အမျိုးဇာတ
ဗျက်အောင် ဗျက်ဆီ
စော်ကားတဲ့ ကျန်သားတော်ကို
မင်းထင်သလို အိမ်ဦးဆုံး
ပေါ်တင်ပေး ဖွတ်သလား

မင်းကို ဟာ
ကောကြီးတဲ့ ခတ္တိယ
အမျိုးတွေကွယ် ။ ကေပါကွယ်
တဲ့ မိသားစု အေးအေး ချမ်းချမ်း
နဲ့ ခွာဖြန် ကြပါဦး ။

ဒီလိုဆိုတော့လည်း ကိုဒါသ
မြေတာ ဟောနေပြန်တယ်။

ဦး ယောက်ျားဟာ
မျိုးရိုး အနေနဲ့ ဘောက်တစ်
စားလို့ အခွဲခြားခံရပေမယ့်
အတွေး အခေါ် ဤစာ
ပညာတော့ မနုဿိကဉာဏ်
ပဲ။

မိဘတွေဟာ
မြေမိတ် လေးကို ဥတ်
လှည့်လို့ သမီးကို ခပ်မာဖြိုး
သမက် တစ်ဖက်ကို အပြစ်ပေး
အထေးနှင် လိုက်ရင် ငါ
ရင်ကွဲ ဖြီးစေရမှာပဲ။

ကောင်မပါဖြို
ကိုဒါသရယ်။
ဈာန်မဲ မသွားတော့
ပါဘူး။

အိမ်နဲ့ သားလုပ်လေးကို ပျော်ပျော် မပတာကို ဖောက်ဖျက်၊ ဒါသဟာ
ဘောင် ခွဲလှား၊ စစ်သူကြီးလို့ ဝင့်ထည့်ဖို့ ချီနဲ့ နေ့ရက်ရွာကို ဖြန့်လှားဖို့
ဒါတော့တယ် ...

အိမ်နောက် ။
အိမ်ဟာ
သာယာစွာနေဖို့
သူတို့
ရှေးကထက်
နှစ်ဆတိုးပြီး
ယခုအထိ
ရေပိုက်ရွာဟာ

စားမယ်၊ သောက်မယ်
ငါတစ်ယောက်တို့
လာပြီး ငှက်တွေ ။
ရွာထဲမှာ ဖွေထား
တော်ကကျယ်

လယ်မှာ
အာရုံကို ပိုပြီး
ကြိုးစား လုပ်ကိုင်ရ
တော့မယ်လို့

သူပဲ အာရုံနဲ့ကတော့... သားပဲမိရဲ့ ရဟာတယ် ဆိုတာမျိုးက
မိဘရဲ့ ဗေဒနာကို ကြိုက်ချင်စာနဲ့ ချစ်တယ်... ..

အော်...
သားကို ချစ်သလို
ငါ့ မိဘတွေဟာလည်း
ငါ့ကို ချစ်ငှာ ဖြစ်ပါ

ငါ့ သားလေးနဲ့ငါ
ကွဲကွာရမှာကို သည်းခံ
ဖြတ်ချင်စားရ သလို ငါနဲ့
ကွဲကွာခဲ့ရတဲ့ အတွက်
ငါ့ မိဘတွေ ခံစားရ
မှာပဲ... ..

ငါကသာ...
မိဘရဲ့ကို စွန့်ခွာ
... ..
... ..

ကျွန်ုပ်တို့ - သယ်ဆောင်သွားမိလို့
ဒုတိယနှစ်ကားချင်း မိတ်ဆွေတွေကိုလည်း
မိဘတွေ သုံးစွဲ ရင်ဖွင့် မိမိလို့ ...

အစ်မရယ် ...
ကျွန်မ စဉ်းစားမိတာလေ ...
ခနဲမှား လက်နဲ့ သား
ဘယ်သူ့ ပျံ့စွပ်ဆင်ဝေ
လာရင် သားကို အဆ
မှားစွာ ပိုတယ်လို့
ပြောမှားမယ် ...

တကယ်တော့
ထင်မယား အချစ်ဆိုတာ
တောက်လောင်တုန်ခါသော
အပြန် အဟုန် ငြိမ်မာဝဲ
ကောက် ငှိမ် ငါးဗွား
လို့ပါပဲ ။

လောင်စာတုန်
အပြန်ခဲ ဟွားတော့
ဖိတ်တောင် မလှန်
တော့အောင်
ဆိတ်သူ ဤဘွားတတ်
တာမျိုးပါ ။

ငါ ညီမ
မိဘတွေကို
သတိရ နေ ဖြန်ပြီ
ထင်တယ်

သတိရတယ် မိတာထက်
ကျေးဇူးတင် သိလောက်
မိခင် ... မိတာက သားသမီးကို
ချစ်တဲ့ အချစ်ဆိုတာ
ရှားမီးခဲကို တရားတွေ နဲ့
အဖြေ မပျက်စင် ဆက်
တည်နေတော့တာပဲ

ဟုန်းခဲခဲ
ထပ်တော့ကလေးမယ်
ဟုန်းခဲခဲ ငြိမ်အောင်
တယ်လို့ မပြောပါဘူး

ဗုဒ္ဓကလေးတွေယ်
ဗုဒ္ဓကလေး ...

ဒီလိုနဲ့ပဲ သားလေး နှစ်နှစ်ကျော် သုံးနှစ်လောက် အရွယ်ကျော်တော့ အာပီ... ခုတ်ယ ကြယ်ဝန် ရရွာပုံနဲ့တယ် ...

သူမရဲ့ အသက် အရွယ်ဟာ နှစ်ဆယ်ဝန်ကျော် ရောက်သာ ဖြစ်သေးပေမယ့် မိခင်တစ်ယောက် အနေနဲ့ တစ်ဖွဲ့ဖြော် ရင်ကျက်ခဲ့ ဖူးပြီ ...

လင်အပေါ် ပေတာတု မုန့်ပြန်ပို့ ခင်မိတ်ဆွယ် မိခင်ပေတာကို ပိုမို အလေး အနက် ထားတတ်တော့မယ်

ဒုတိယ ကြိမ်ထံ ရုက္ခိက လေးကဲ့အား
မိဘ ရပ်ထံ ပြန် ဖြစ် ဖို့ မိဖွား မှုတော်
ခြင်ဖို့ ကြံစားသလို ပြောဆိုပေမယ့်
လှိုဗိသက ထံမှ အတိုက်
တာခြင် ဖြစ်တယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ အရှင်တစ်ခေါက်က
လို့ပဲ လင်ကို အသိပေးဘဲ
သားဖွဲ့လေးကို လက်ဆွဲပြီး
သားဖွဲ့ဖို့ကို ထွက် ခဲ့ ပြန်တယ်။

စေမိန္ဒာ စတုရသေ့ အပြုသွားတော်
ဖော်ဆောင်စေကာ နေ့စဉ် လေ့ကျင့်လေ့
လက်တို့ အပြိုင် ကလေးငယ်ပါလက်ဆွဲ
လာတဲ့ သူတို့ သူနား ကြင်နာပို့
ကုည့် ဝေးမ ကြပါဘယ်။ ။

အဖွဲ့နှင့် ရှာဖွေရာ ရွာရွာတို့
ပျံ့နှံ့ကာ ဝယ်ယူပြီး ကလေး
ပျိုကလေး လုံး ကလေးတစ်ဖက်
မသက် သာလှ ပါဘူး။ ။

လာ။ လာ သမီး
အဖေ့ကို တွေ့ ။
တုန်းက ကြီးကျယ်
သတိထား ဖြစ်
ဖြည့် ဖြည့် သင်

၉၆

လွန်ခဲ့တဲ့ သံသရာ
လောကီက သားဖွဲ့လေး
မီးဖွားခဲ့တဲ့ ရေခဲဆီ
ကျောက်တဲ့ အင်္ဂါ
ခရီးဆက်ပြီး အင်အား
ဖွဲ့တော့စဉ် ။

အင်္ဂါတို့
ဦးလေတို့ ရယ် ။
လမ်းခရီးမှာ လေးမ
ကုဉ်ပေးတာ ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်

ဒါပေမယ့် ။
ဤ သက်ပြီး မရိတ်နိုင်
တော့လို့ ဒီမှာပဲ ခရီး
တစ်ထောင့်အားဖြင့်
နေခဲ့တော့မယ်

ရဲချစ် ။
ကလေးမရယ် ။ ဖင်
နေခဲ့လို့ ဖြစ်ဖို့
မလား ။

ရယ်တယ်ရှင်
မပုပါနဲ့... ခုလောက်သိသွား
ကျွန်းက ယောက်ျားလည်း
လိတ်လာနေ တောင်ပါဦး
ခွဲ မကြောင် ထောက်
လာတော့မှာပါ။

ဒါဆိုလည်း
ထို့ သွားမယ်နော်
သမီး...။

ဟဲ့တယ်ရှင်
ကောင်ပါဦး

ကုန်အိမ် လိုက်လာမယ်ဆိုတာ
သေချာပေါက် တွက်ဆဖို့
ပေးမယ်။ ဒေဝင် ဖြစ်ဖို့အတွက်
ရေပေါ်ခြား လူပုလဲကလေး
တစ်ယောက်နဲ့ မို့ တွေးကြောက်
အိတ်တော့ အမှန်ပါပဲ။

ဒိုး...
ကျွတ်... ကျွတ်

အဲဒီ အချိန်မှာပဲ ကမ္ဘာလေးက
လျှပ်ငြား တွန်းထိုး ကာဗ် ပါဗြီ

ဒိုး...
ကျွတ်... ကျွတ်...
ရေပေါ် ဒေဝ်လို့ တော်ပါ
သေရ။

မွေးဖွားဖူးတယ်
ဆိုပေမယ့်
ကြောက်စိတ် လန့်စိတ်
ကတော့ ဝင်လာ
ပြန်တာပါပဲ ။
ဒီကြားထဲ
ဖိုနဲ့ ခုတ်တော့
လေမြင်က တွက်တော်
ဝ မြို့ ရာတယ် ။

မိုးရွာတော့မယ်
ထင်ပါရဲ့ ။
ကွတ် ။ ကွတ် ။

ဒါဟာ ငြိမ်း
မကြောက်နဲ့ နော်
ဘာမှ မဖြစ်ဘူး
ဒါ့ ။ ။

လေဖြင်းကတော့ မိုးကရွာ
ဗိုက်ကလည်း အလုံးအဝတ်
နာလာတာမျိုး သားကြီးကို
ထွေးဖက်ရင်း မျက်ရည်
ကျမိတော့ တယ်။

ကြောက်စရာ အာဇာနည်မှာ
မအာလုပ်သူ၊ ငိုယိုတော့ သားကြီးလည်း
အော်ငို တော့တာပေါ့။

မေကြီး။
အား။ ပန်း။ ဟိ။

ဘားကြီးရဲ့ ငိုသံဟာ
သူ့နားထဲ
နီးလာလို့ကံ ဝေပျာ
လိုက်နဲ့ ။
နောက်ဆုံးတော့
ဘာဆို ဘာမှ
မသိ မဖြင် ပကြား
ရတော့ ဘွဲ့ ။

ဘယ်လောက် ကြာသေး
သတိပေးလို့က
ဖြစ်သွားတာမသိ
သတိ ပြန်ရ ချိန်မှာ
ပထမဆုံး
နားထဲ ထဲရောက်
လာတာက
လွဲဒါသရဲ့ အသံ ။

ရှင်မ ။
သတိထားလေ ။
သတိထား ။ ငါလေ ။ မင်း
ယောက်ျား ဒါသ ရောက်နေပြီ
သားယေလေးလေးနဲ့ မင်း
ဝမ်းက ကွတ်ပြန်လို့မယ်

သင်ယောကျ်ားကို ဖက်ဖြိုး
သူပုန် ငိုကြွေးမိ ပြန်တယ်
သူမရဲ့ ငိုသံနဲ့ ကလေး
နှစ်ယောက်ရဲ့ ငိုသံတွေဟာ
ဗြိသိတ် လေသံတွေနဲ့ ရောပေါင်း
လာတာပဲ နေတာတယ်

အခုတဲာ ... အခုတဲာ ...
အခုတဲာ ...

အဟောင်း ...
ဟောင်း ... ဟောင်း

ရှင်မရယ် ...
မင်းတယ်ဖြိုး ဒုက္ခ
ရှာဖွေတို့ ... ကကြီး
လို့သာ ဆုတောင်းရောင် ကုန်
တာတယ် ... ကြည့်တမ်း
ဗြိသိတ်ကယ် ...

ကျွန်မတို့
ဇနီးမောင်မယ် ကိုအိသဂျယ်
ကိုယ်တော်တော် သားတွေ
လုပ်ပါ ခွင့်လေးပါတဲ့
အချိန်မတော် ခွင့်လွှတ်
ပါနော်။

အိက္ခာ။
တောင်ပန် နေဖို့ မလို
ပါဘူး။ မင်းတို့ သားအမိ
တွေ အတွက် စိတ်ပူပန်
လို့ ပြောမိတာပါ။

နောက်ဆီရင်
ကိုအိသ အနားကတစ်ပေါ်
မဟာ တစ်သက်လုံး မယား
အယ်မှာ တစ်နှစ်နဲ့ပဲ နေ့ညွှား
ပါကော့ပယ်။ ကျွန်မ
ကော့ပေးပါတယ်နော်။

ရတနာပင်ဆိုင်ကွာ
ဆူလို့ မင်းတို့ ဘားအော်
တွေနဲ့ ဘားမယ်ဂုဏ်မာ
ပြန်ဆိုရတာကိုပဲ မမိဘာလှ
ပါပြီ ။

ငါ့ဒွာ လယ်တာဝန်
ပြန်အရောက် မင်းတို့
ဘားအော်တွေကို မတွေ့ရတော့
ရူးသွပ် သွားမတတ်ပါ။

ဒါနဲ့
အိမ်နီးချင်းတွေကို
အားပြန်ပြန် အားပြောလှမ်း
ဆိုက်ဂါဆိုတာ လမ်းဒွာ
ဆိုတိုက် အေးကြိုစနဲ့
တိုက်သေးကွာ။

နောင် သွားတဲ့ အဖွဲ့
တောင်ကင်ဖြာ မြှောက်ခွဲမည့်
မည့်မို့ မင်းတို့ အားပေးတွေ
တင်ကြာကြာ တော် ပြီးလို့ကဲ့စို့
ရေပိုသားရောက်တော့ ဘားအော်
ငိုသံ ကြားရ တော့
တာပဲ ။

ဒါ့အပြင်လေးတွေကြောင့်
မြန်တော့ သူမရင်ခွင်က
ကောင်ရွှေဖိစာ ဟိထဒောင်
တောင်လောင် ရ မြန်တာပေါ့

ကိုဒါသရဟ်
ရှင် ကျွန်မ ဒါပေါ်
လေးဆယ်၇ တာတွေ
များလှ ပါပြီ

မင်းကလေး
ဘာထူးလို့ တွန်းကွာ
မိဘမောင်ကြား ဖျစ်၍
ရောက်ကို - စွန့်ဖတ် ခြိမ်း
လို့ကို ချစ်ခဲ့တာမဟုတ်
လား

ဒီလို မဟာ
အသုဒ္ဓါဘိ ဝခြာနိဘိ
၇ နှစ် ပုံ မဟာ

ကျွန်မတို့
ရှင်မာလာ မေတ္တာ
တို့ကဲ့သို့ ကျွန်မတို့
ဇွန်ထွက်မိရ ဒေသ
ဖွဲ့အား နိုင် ဇွန်မိပါပေ
တယ်။

ကျွန်မကလည်း
ရှင်မာလာလို နေနေသာ
သာ ဖြစ်လေရာ ဘဝတို့
အဖွဲ့ အကျွမ်း အဖမ်း
အား နိုင် မိတော့
တယ်ရှင်။

သေမင်းတို့ကလေး လွတ်ကင်းခဲ့ကြတဲ့ သူမတို့
လက်ဖယားဟာ မေတ္တာမှာ ကန့်သတ်၊ နှစ်လို ခင်စို့
ရှိကြတော့တယ်။

ကျွန်းကကျွန်း
ရှင်မရေ... ငါထင်
ရှာပြီး ဒါပိုပေးစဉ်အထိ
ရေပေါ် ခွေးခွေး
ထွေးထွေးရှိအောင်
ပေါ့...

မနက်ဖြန်ကော
ရွာကို ဖြန်ဖြဲ
မယ်နော်

ကောလိပါဖြို
လှိုဒါသရယ်...
ဒီကလေး အရာရာ
ရှင် သဘောအတိုင်း
ပါပဲ...

လှိုဒါသဟာ ရေပေါ်က
ဆင်းခါနီးမှ သူ့ဘက်ရွေ့၍ ဖြို
ဖြော့ရှာတယ်... ..

ငါလည်း
စဉ်းစားမိပါတယ်
ကွယ်...

မင်းလိ၊ ဆုဋ္ဌာသမီးဟာ
တောရာ ဇနပုဒ်ဒါ အပြို
အင်္ဂါ အယ်နေ နိုင်ပါ
မင်းလိ။ ။

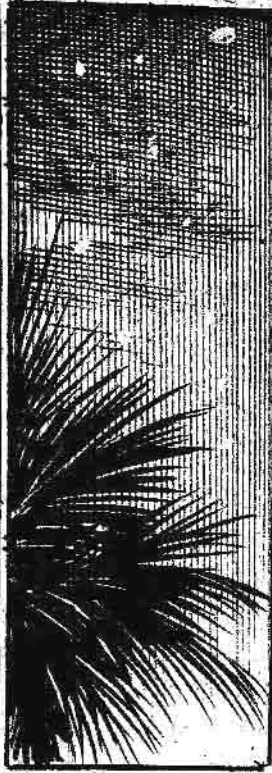

ဒီတော့
သားလေးနှစ်ယောက်
သွားတောက်လာတောက်တဲ့
အရွယ်ရောက်တော့ ဒီတော့ထိ
မြန်ဖြိုး ဝန်မြတောင်ပန်
ရတောင် ဝါတိုက်တိုက်
လျက်ပို့ လေးမယ်

သိယောဇဉ်
နှစ်ချင်တောင်
ထပ်တို လာမှ ဖြေ
စိတ်ဆိုး ဖြေတောင်
ပါရဲ့ လေး။ ။

အဲဒီလို မြတ်နိုးဖွယ်ရာ စကားတွေဟာ ကျွဲဒါသစ်က နောက်ဆုံးအကြိမ်
ရရှိ လိုက်တာ နှစ်သိမ့်ဖူးတဲ့ ဒီတာ အဲဒီတုန်းက သူမ မဟာပျိုအား
ထင်အာရှာ သွားတဲ့ ဗြစ်လင်က နှိပ်လို ကြယ်ရောင် တောက် ဘော်လသွား
ရောက်မလာ မှ

ဗြစ်လင် ကြယ်ရောင်
အဖြူဆောင်တဲ့
သူ သူနာတောင်ယံ
အစွဲနဲ့ ကျတော့လည်း
အရိပ် အယောင်
မမြင်ရ မတွေ့ရ

ဒီလို
ကိုဒါသတစ်ယောက်
ဘာကြောင့် များ
ဒီယောက် ကြာနေလို့
ပါလိမ့်

သွေးရိုး သားရိုး
ဘာမှ မဖြစ်ဘဲထား
ပြန်လောဘဲ မနေဘူး
ကေန္တော့... ဒီလို
ဘုရား... ဘုရား

ကလေး နှစ်ယောက်တည်း ဇနပ်ပေါ်ထားပြီး
ငြောငါကြီး မှည့်ကြီးထဲ လိုက်လို့ ကလေး
မဖြစ် ဘာကြောင့်

ကိုဒါသရေ
ကိုဒါသ

ကိုဒါသ
ရေ... မ

ဒါဟာ... မ
ဟာ... မ ဟာ

အိမ်နဲ့ အရက်နဲ့ လှောင်ခြည်က နှိုင်းစွဲစွဲ အလင်လဲ
တောက်လက်လဲပါပြီ - သူမဟာ ဇနီးမရှိဘဲ အလင်လဲ၊ မရတော့ပါဘူး
ပျော့နု သားနု ပေမံပံ သားလေးကို ရပ်ယပ်ပြီး သားကြီးကို လက်ဖွားစွဲ
အားစင်ပြီး ဆင်စားက ချီပါတယ် - - -

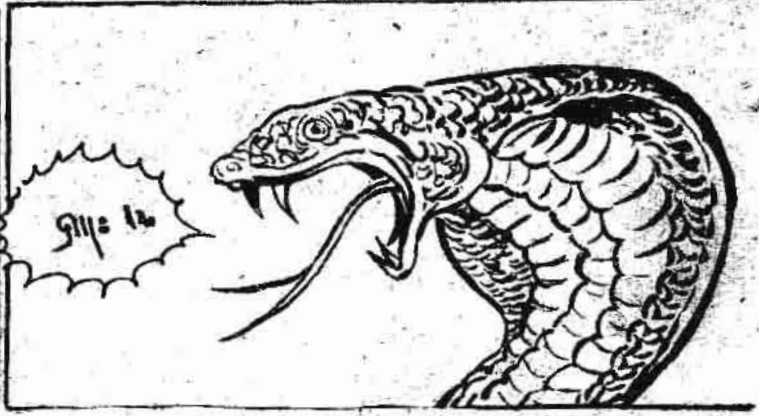
ကိုဒါသ
ဘာများ ဖြစ်ပါလိမ့်၊
ဝါးစွဲစွဲတော့ ပစ်ခွာ
မသွားတော့ ပါဘူး

မြေအောက်
ခြေတင်ပြီး အနုပညာဝယ်
လှေအောက်ကွမ်းခဲတယ်
ဆီရင် ပဲ ...
စိတ်တစ်ခု နှာ
တံခွန်လှေအောက်
လဲကျနေတဲ့
ကိုဒါ သကို
မြင်တွေ့ ဂုဏ် ဖြို

ကိုဒါ သ ...
ကိုဒါ သ ...

ထပ် မြင်တွေ့ လိုက်ရ တာက ကိုဒါ သ အနုပညာ
ပါး ပျက်စီး မာန်ဆောင် နေတဲ့ မြေဟောင်းကြီး
တစ်ကောင် ...

အာဟာရလေး
ကိုခါသရယ် ။
ဖြစ်၍ ဖြစ်ရလေ

သူမ ရဲဝဲမိလိုက်ပါပြီ ။
အာဟာရအရေ ညိုမညိုမို့
ပစ္စုလကွတ်လဲ ကျနေတဲ့ တို့ခါသဟာ
ညကတည်းက ဖြေပေါက်ခံရ ဖြီး
ဆာသို့သွားခဲ့တာပါ လား ။

ပေမေ ။
ပေကြီးမဟု ဖြစ်
အိပ်နေတယ်
သွားခဲ့ရတာပဲ
လေ

နေပါဦး
သာသရယ် ။
နေပါဦးကွယ်

မြေလောက်ကြီး ထွက်သွားတောင် ခြောက်ရက်
ထုတ်ပြီးမှ ကြီးထွားအား ဝှက်ကပ် သွားပြီး
အာဆက် ငှက် ငှက်အား စေတယ် ကြည့်၊ တယ် ...

သူမကို မေတ္တာရဲ့နဲ့ ပွေ့ ဖက် နွေးထွေးစေ ဖို့တဲ့
ပျက်စီးတဲ့ အောင်အောင်ဟာ အောင်အောင်တောင် တင်နေပါပြီ။

ကြီးထွား
ကြီးထွားရယ် ...

အသိတရားဟာ သန္ဓာတို့ယဉ်ကျေး
ခြင်းလို့ ယုံပါ

ပေးကြီး
ထလော...
ထတော့

ပေးကြီး
ထတော့လေ

ဘာမှ အသိတရား သားကြီးဟာ သူ့ဒဏ်ပေးကို
လျှင်နှိုးနေတာ တကယ်တော့ ရင်ခိုက်စရာ
မြင်ရောင် ကြီးပါပဲ ...

သားကြီး...
လော... လော... မင်းအဖေ
သော့ဖြူကွယ်... မင်းနှိုး
ပေးမယ်ထမလော
နှိုးတော့ဘူး ...

သာဓကီကို လက်က
ခွဲဖြိုး ကလေးတို့ကလေး
ဖြောင့်ဖြောင့် ထွက်ခဲ့ ခဲ့တော့
တယ်။

အသံညှိုးနွမ်းလှ
ကောင်လေး ဥဉ်ရဲ့
ကိုဒါသရယ်

လင်တစ်ယောက်ရဲ့ရဲ့ အလောင်းကို
ကျိတ်ကျိတ် ခွေးစားစား ထားပစ်ခဲ့ရုံဖြင့်
သို့ပေမယ့်လည်း သူ့အနေနဲ့ ဘာအား
တော်နိုင် ဦးအောင်

ဝေဒနာစောကယ်ဟာ ပုလောင် ဖြစ်ထန်ရုံနဲ့
တာကြောင့် ရင်ကွဲပြီး သေပွဲဝင်ရ လှလှ ။
သဗ္ဗာဓိဗျာဏ် သုဏ်သုဏ်ခါ ရှေးဥပုရ လှလှပါပဲ ။

သို့ပေမယ့်လည်း သူမ ဒီလို အဖြစ်မခံ
နိုင်တော့ ။ ရင်ကွဲပေး နှစ်ယောက်ကို
အားပေးအားပေးတော့မို့ မေတ္တာရပ်ခိုက်
အရောက် မို့ ဆောင် ပေးရ ပါကြိမ်ပယ် ။

အားတင်ထား
ရမယ် ။
ငါ အားတင်ထား
ရမယ် ။

သူပုန်တို့လက်ထဲမှာ မိဘလူငွေထဲ
ပေါက်ကွဲစင်လို့ ချစ်လင်ရဲ့
အဖွဲ့ဝင်တို့ကို ခြေထောက်အဖြစ်
ပိုကြွေးမယ် ။

ဒုက္ခိယိ ဆုံဖြတ်အားတင်
သာဝတ္ထိဖြူဆီ ရှေးရှေး ဦးတည်
ဝေဖန်ကလေးမိဂွမ်း သူမရဲ့
မိဘလူငွေကိုယ်ပါ ထုံကျင်
သွားရတယ် ။

ဝေဒနာတွေ မှတ်တောက်မှာ ။ သောကတွေ
မှတ်တောက်မှာ ။ ပင်ပန်းခဲယဉ်းတဲ့ လှည့်နေတဲ့သူတွေလည်း
မှတ်တောက်မှာ ။ အသိုက် ။ သူမဟာ ငှက်ပျောက်ခဲ့
သေဆုံးသွားခဲ့ ဖါရော့လား ။

သတိမဲ့ အသိမဲ့
အမွတ်မဲ့ တကယ်
ယဉ်ကျေး ရုပ်ပိုင်း
တစ်ဆင့်တစ်ဆင့်
ရွှေကောင်စာရင်း
တစ်ပေါက်ခြည်ဟန်
ကန်သို့ ဆီကော
နေတဲ့ ယဇာ
အောင်ကို ဖြင့်
သတိ တစ်ချက်
ဖြင့်ပင် လာတော့
တယ် ။

ငါ ဒီအောင်ကို
ဖြင့်ပဲ သဘော ။
ငါ ဒီအောင်ကို
ဖြင့်ပဲ သဘော

ထိုပေပေချွေဝေဝေ
ဖြင့်နေတဲ့ မှတ်ဉာဏ်ကို
အတင်းကြိုးစား
ဖွဲ့ဖွဲ့ဖြုတ်ဖြုတ် စဉ်းစား
ဖြည့် တော့ ပြ ။

အို ။
မှတ်မိပါပြီ ။
မိပါပြီ ။ ဒီအောင်ကို
ဖြင့် ကူး ဖူးတာ
ပေါ့ ။

လှိုဏ်းသန်း သာဝတ္ထုက ထွက်မြောက်လာခဲ့ ကြသော်လည်း ။ ဒီလိုကလေးကို
ဒီကောင်ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြတာပဲ ။ သို့သော်လည်း အဲဒီတုန်းက ဂါမာနုခေတ္တိ
ဒီကောင်ကိုပေး ဖြစ်ကတော့ ဂေ့.ဂေ့. သဲအဖြစ်နဲ့ပေး ။

ဇေယျ ကုလိ သဘောထားပြီး
သူမတို့ကြင် ဖော်နဲ့
ဆဲမြင်ထက် လျှောက် ကော်
ပျော်ဖို့ ချီပါလား ။
မြေတွေးတော့ကစား
ကျိတ် ခဲ့ကြပါလား ။

အခုတော့ မမေ့ညွှန်က သာသံဃာ့တော် ဌာနအဖြစ်
ဖွဲ့တော့ ကောင်းကင်ယုတ်ရေက ဝါးလံ့ထိုင်စားစား
နေပါတော့. ဘေး မ

သစ်ကိုင်း သစ်ခက် ကြီးတွေပါမက
ကျွန်ုပ်တို့အဖို့က တွေ့ရသလို ရေဖိတ်ထဲမှာ
သေလို့ ချောပါးစေမိမ့်. ဟဲ့ မ

သစ်တောတွေထဲမှာ ကွယ်ကပ်
ပါလာတဲ့ ကြွက်. ၅၉. ၂ ယုန်
စတဲ့ သတ္တဝါငယ်ငယ်တွေကို
ကောင်းကင်မှာပျံနေတဲ့ ချွန်ဖို
ကြီးတွေက ကိုဆင်းစိုဆင်း
စားဖတ် ဝါးဖတ်လုပ်နေကြ
တာကိုလည်း တွေ့ရတာပဲ

ဪ...
သတ္တလောက ဘုံဒုဝဿိတာ
ဥမ္မဗော သဗ္ဗိညိုနဲ့ တကယ်တော့
အသိးသိး ဒုဝေဝ ဆင်ရဲဒွာ
ရေထက်နေကြတာပါကလေး

တောင်ကျချောင်း ကြီးကို ကြည့်ရင်
ပကုဓဝ် မဖြတ်နိုင် တောဝေ မိုင်ဝေ
နေပြန်တာ ...

မေမေ မေမေ
သား ခိုက်သားတယ်
ဒါပဲ... ဟိ...
၅၃

သားဖြစ်က
ထမင်းစားလို့
ငိုသလို ...
သားငယ်က
ခွီဆာ ဖြစ်
ငိုတော့တယ်

အို ... အို ... ဝါး ... ဝါး ...

သားငယ်ကို ခွီ တိုက် နေ့တိုက် သူ
ဝမ်းထဲ ခလဲ ခါစာ အာဟာရ ဖြစ်လုပ်
နေတာမျိုး မှုခင်း မိုက်ခင်း တောင်
ဖြစ်တယ် ...

မေမေ ...
သားမြိုက်ဆာတယ်
ဒါနဲ့ဟာ ဟိ ...

မိမိ ပါနဲ့
သားကြီးရယ် ။
ပစ္စိကတမ်းရောက်ရင်
ကျွေးပါ့ မယ်နော်

ဥစ္စာပိုက်ကမ်းရဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်း
မှာ ရွာလေးတစ်ရွာ ရှိပါတယ် ။
အသနားခံ တောင်ရေမြစ်လိုက်ရင် အစား
အစားအတွက် မသက်ခံလောက် ပါဘူး ။

သို့လေမယ် ရေခဲမြစ်ညိုနဲ့
ဆွယ်ကို ကစူဖြောင့်
ဆန်နေတာကြောင့် သားကြီးကို
ဆွေးမော့ရင် သားပေးကို
နို့ညို တွက်ရင် ရေခဲကျကို
စောင်ရဲ့ မြန်တယ် ။

နေပြည်တော်၌ ဦးလှောင်ဌာ
ဝေဌာတော်ဒါတန် လျှောက်ညွှန်
သွားပြီ ဆိုပေမည်၊ ပေါင်လောက်
ခါးလောက် တော့ နှက်ဦး ဖြာပါပဲ ။

ဒီအောင်ကို
ဖြတ်နိုင်မှ ငါတို့
သားအုပ်တွေ အတော်
တေးကလွတ်မယ် ။
သားတွေက မိမိတို့
ရှောက်မယ်

ကလေး
နှစ်ယောက်စလုံး
တစ်ဖြိုင်တည်း ချိတ်ချွေး
လို့ တော့ မေ့နိုင် တဲ့
တစ်ယောက် လို ချိတ်
ဖြူပဲ ။

ကဲ... သားကြီး...
သားကြီးက ဒီနားမှာစတာ
ရေထဲ... ညီလေးကို အရင်ဆုံး
ဖိအာတဲကဟ် ဝိုလ်ကဲ ဦး
မယ်...

ဖြီးမှ မေမေက
သားကို တစ်ခေါက်
ဖြဲနီလာခေါ်မယ်...
ဟ့ဟ့ဖြီးလာ

အထသအာစွာ ခြောဆီ မှာကြားမိပြီး သားလေးကို ဓမ္မ ချီလို့
ပေါင်လယ် ပေါင်ရင်း လောက်နက်တဲ့ ရေထဲဆင်းကူးဖြတ်တယ်...

ဒီ...
သန့်လို့ကတဲ
ရေထဲ...

ညောင်သာခူလှည့် ဖြစ်ပြန်
အစာ အာဟာရ မရှိဘဲ ရလို့
ခက်ခဲကာက လျော့နည်းနေသေး
ဆိုတာ ရေစီးထဲမှာ
တလိမ့်ခေါက်ကွေး ဖျော့ပါ
မသွားဘောင် ချွေးသီး
ချွေးပေါက် ကျတုံး အထိ
ကြီးစား ဖြတ်သန်းရတယ်

တစ်ဆင့်တော
ဘောင် ဖြစ်ပြီ
၇၅ ၈

တစ်ပက်ကမ်းရောက်တော့ အခြောက်သွေတဲ့ ကုန်းခြင်
ကမူလေးတွေပြီ၊ ဘာမှီနဲ့ထုပ်ထားတဲ့ မွေးကင်းစ
ကလေးငယ်ကို ထားခဲ့ပြီ၊ သားပြီးထိ ပြန်လှည့်တယ်

ရေပိတ်သတ်ကြီးကြီးထား
ကျွတ်ရင်းက သားငယ်ကို
တစ်လှည့် ဆာကြီးကို
တစ်လှည့် လှမ်းလှမ်း
ကြည့်ရတာတလည်း
အမော

ချောင်းမြောင်းမှာ ကျောက်ငယ် မြှင့်သေးကစ ...
မွန်ဂိုကြီး တစ်ကောင်ဟာ အတောင်ပံ အရံ မိုက်
ခတ်သံပေးပြီး မွှေးတင်စ သားငယ် နီတာရီလေးတို့
သားတစ် အဖွတ်နဲ့ ထိုကောင်ဆုတ်၍လာတယ် ...

မျက်စိ တစ်ဒွိတ် လျှပ်တစ်ပျက်
အတွင်းမှာပဲ သားလေးတွေ
ရုတ်တရက် ငိုကြွေးသံဟာ
ကောင်းကင်ယံထက် ရုတ်တရက်
ဆူညံ သွားခဲ့ ပါတယ်။

သမ္မဟာ လေးကြောင် ဖြစ်တက်
သွားပြီပဲ အသံကုန် အောက်တစ်
ခြောက်ညှန်တယ်။

သားဟ သားလေး
ဟဲ့ ဟဲ့ ငွှေ ဟဲ့
ငွှေ ဟဲ့

ဒုတိယ
အောက်သံသယ
လက်စွယ်
ကိုလည်း
တဖြည်း
ဖြည်းတိုးပြီး
ခြောက်လွန်
တယ် ။

ဖြောင်း ။

ဖြောင်း ။

ဟဲ့ ။
ငြွေ ။ ငြွေ

သို့ပေမယ့် ။ စွဲရဲကြိတ် သူ့ကို ဆီ့ဖြင့်ဖြင့်
ခေါ်ဝေါ်ဝါင် ဖြစ်ကြွေပျံ့ဝဲပြီး သားကြီး ရှစ်နှစ်
ကပ်စားထက်ကနေ တော့အုပ် သစ်ပင်တွေကြား
မျှော်စင် သွားတော့တယ် ။

သုတေသနတော့ ။
သွေးလွှာသွေးတန်း၊ အောက်ပတ်
ငိုကြွေး အသံပေး ကြောက်ရွံ့
နေဆဲ ။ ။

ငွေ ။ ငွေ

၆ ဖျောင်း ။
၆ ဖျောင်း ။

အဖြစ်ဆို ပုံကတော့ ။
သုတ အဖြစ်ကို ကမ်းပေါက်
လွှမ်းခြင်နေတဲ့ သားကြီးဟာ မိခင်က
သူ့ကို လက်ယပ်လွှမ်းခြင် ခုနကယ်လို့
ထင်သွားပုံ ဖါပဲ ။
တရုတ် ရွှေ နဲ့ ရေပုပ်ကို ဆင်းလာနေပါပြီ

ဟဲ့... သားကြီး
သားကြီး မဟာနဲ့
ရေထဲမဆင်းနဲ့

ပိစင်းနေတဲ့ ရေမှာဟန် တွန်းအားကို
သားကြီး မခံနိုင် ဂြာဟူ... တလိပ်ဝါက်ကွေးနဲ့
ရေထဲ မြောပါ သွားတော့တယ်... ..

အဖေလေး...
သား... သား ကြီး

သားကြီး မြောပါသွားရင်နောက်
သူ့ အားညွှန် မြောဆိုက်
ကယ်ခယ်ဖို့ ကြိုးစားပါသေး
တယ်... ..

သို့ပေမယ့် ။ ဝါးလှဲထိုး
 စီးဆင်းနေတဲ့ ရေအချဉ်
 ကြားမှာ ခြံစုတ်ပေါ်စွဲ
 ဈေးပါသွားတဲ့ တစ်စုံတစ်
 တစ်စပြု မာဗြဲဆိုက်မာဗြဲ
 တော့ပါဘူး ။ ။

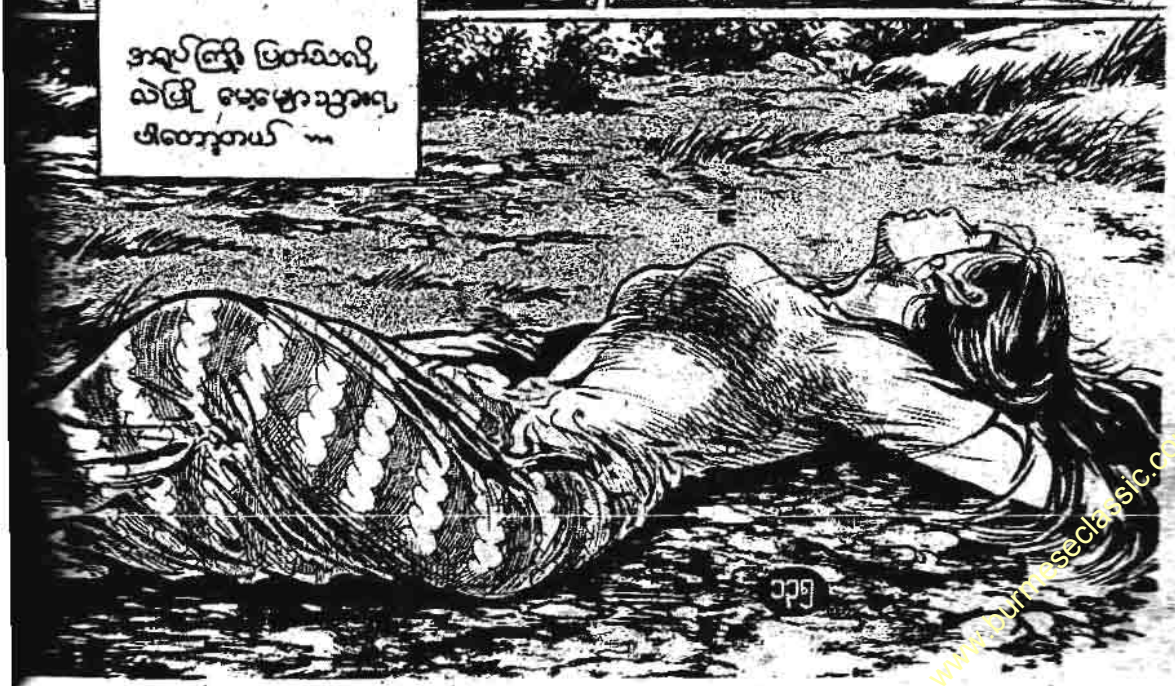

သူမ ကိုယ်တိုင်ပါ
 ဝါးတစ်ပြွန် ဒွပ်ပြွန်လောက်
 နှစ်မြုပ် ဈေးပါသွားပြီး
 သားကြီးလည်း ဘယ်ရောက်
 သွားတယ် မသိဘူးပါဘူး

နောက်ဆုံးတော့ ။ ကျွန်အသက် ကျယ်လှ၊ ခွဲရပါလေ့ ။
ဒယ်ဒေယျိုင် ဟောတော့အိပ်နား ဝမ်းနည်းပက်ဝက် ကမ်းပေါ်တက်ရောက် ပို့ဖြို
နောက်ပြောတော့ ဆက်လက်ဖြို ရပ်တန့် နိုင် ပွမ်း မရှိတော့ပါဘူး ။

အခုဖြို ဖြတ်သလို၊
သဲဖြို မေ့ဖျော့သွားလှ
ပါတော့တယ် ။

သမီး ။
သမီးရဲ့ ဒုက္ခတွေ
အဖေ မပြောချင်တော့
ပါဘူးကွယ်

အဖေရဲ့ ရင်ခွင်ကောက်
အေးဥယ် ဘေးကင်းတဲ့
နေရာမျိုး ဘယ်မှာမှ
မတွေ့နိုင် မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ
သမီး သိပြီ မဟုတ်လား

အဖေ ။

သမီး ဆက်ရလာတော့
အဖေမှ မှိုဝါက ပျောက်ကွယ်
သွားနှင်ပြီ ။ ။

အိမ်

အလွန် အသံသယလျှင်
အားကျွန် အော်ဟစ်ဖြီး
တအားညွှန် ထိပ်ဖြား
ခြောက်

ကလေး ဦး ခလုတ်
ထပ်နဲ့ ဆူအိ အသံသယလျှင်
ဆူအိအသံဖြီး ယထူ ပုဏား
ခြောက်

အကြာသော တစ်ပိုင်းကလေး
လေးကလေးလေးမယ်၊ ကြီးရုန်း
ဖြိုးထဲ ဖြိုး မနာမကျင်
လေးအလျင် လို့ တစ်ဖြောင့်တည်း
ဆက်ဖြောင့်တယ် ။ ။

သုမလဲ့ နားထဲမှာတော့
တောတောင် သစ်ပင်တွေက
ညာသံပေး ထိုးအောက်သံကြီးကိုသာ
ကြားလို့ ပျဲ ။ ။

အမေမာ
အမေမာ

ဟော မာ
သူမ နေထိုင် ခဲ့တဲ့
သူမ အမေ့တို့
သာယာဖွယ်
အမြင်ဘက်
ဆင်ခြေဖွံ့အောင်
လှိုစောင်
ရောက်လာပါ ဖြီ

သူမ နည်းနည်းတလေးမှ မဟောမာ
နည်းနည်းတလေးမှ မမပပ်နဲ့
နည်းနည်း တလေးမှ မဂျပုနားတဲ့

ဟဲ့ မာ
ဟိုကလေးမ
စာယိုနဲ့ယုံဖြစ်လာ
တာလဲ...

ဟုတ်ပါရဲ့
ခြေလှမ်း လာသံက
ကြောက်စရာ မာ

ရွာသူရွာသား
တစ်ဦးက
အထူးအဆန်း
ကြည့်၊ ရှာကြ
လေမယ်၊
သူမ ရရမိက
ပါကွာ ။

အထဲ ။

ဟဲ့ ။ ဟဲ့၊
ဖိုးစိကလေး
ဘာဖြစ်လာသလဲ
တစ်ကိုယ်လုံးနာရီ
နီးပါး၊ စုတ် ခြတ်
လို့ ။

၁၄၀

တစ်ဦးက လှမ်းတောင့်
လေးသေးထင်ပါပြီ ။
သူမကတော့ အရှေ့လှည့်
ဖြင့် ဝတ် မဝေအား ။

မြို့တွင်းက အောင်းထွက်သောတို့ လှည်းယာဉ် တစ်ချို့က သူ့ ပြေးလာပုံကို
ကြည့်ပြီး လှည်းတွေကို ဘေးကပ် ရပ်တန့် လမ်းပယ်ပေးကြတယ်။

ရှောင်ကြဉ်ဟေ့
ရှောင်ကြ ... ဒီကလေးပဲ
ပြေးလာတာ ဘာမှ
ခြင်ပုံ မရဘူး

ဟုတ်ပါရဲ့
ငါတို့ လှည်းတွေကို
တည့်တည့် ဝင်တိုင်း
တော့မယ် ပုံမှ ...

ဪ ...
ငယ်ငယ်ကလေးကွယ် ဝဲ
ဒီကလေး သတား ... မိတ်
နဲ့ ဂှာဘူး ဝင်ပါရဲ့

မြောက်ရာ မြောက် ...
ထင်ရှား သလို ထင်ကြပါစေ ...
သူမ အာနန္ဒာ ဂရု စိုက်စေ
ဖွား ... မြို့ထိပ်က
နတ်ဆင်ကို မြတ်ခဲ့ပြီ ...

မြို့စိုက် မြို့တံခါးကို ကျော်ဖြို
မြို့ထဲ ထဲ ခဲ့ပြီ ...
ဟောဒီမှာ ဓာတ်ခွက်ပဲ ...
ဟောဒီမှာ ပုဆိုးပျော့ ...

သံသယနဲ့ ကင်းရှားတဲ့ လေထုဟာ ...
လွှေလှေတော်ရဲ့ အမှတ်အသားတွေကို
မေ့ မသွားသေးပါဘူး ...

ဟောဒီမှာ မြို့လယ်တွေ...
ဟောဒီမှာ ကုန်သည်
ခုကတော့ ...

ဟောဒီက
သူကြွယ်ပိုင်

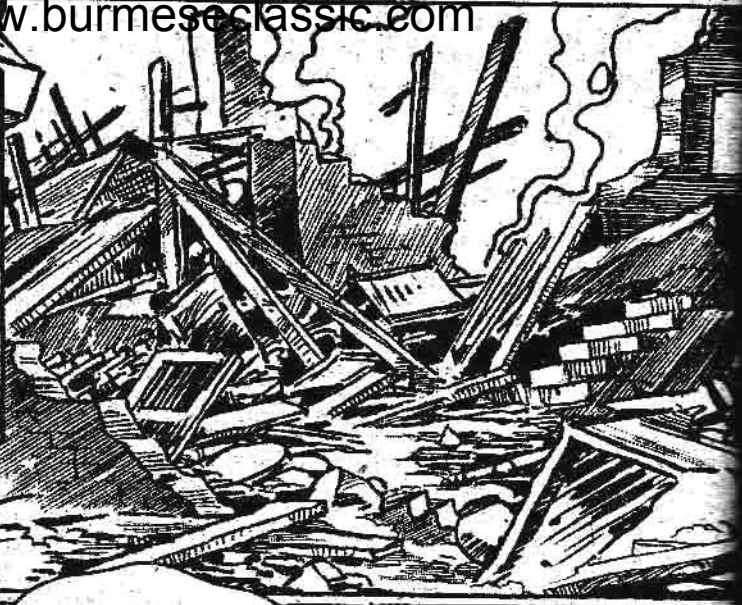
ဒီက ...
သူတွေ့ရိပ်သာ

အလုပ်အကိုင်
အဖွဲ့အစည်း ...
အဖွဲ့အစည်း ...

၁၆

ဗဟိုဦးစီးဌာန ဖြစ်သော်
ရတနာက ဖြိုကျ ဗဟိုဦးစီး
ရေကြီးပေါ် ပျံနေတဲ့
သူမဝန်ရဲ့ တိုက်
သူမ ခံစားရမယ့်
အိမ်ကေဟာကြီး
သူမကို ရွေးခဲ့တဲ့
ခံစားကြီး

ငါတို့အိမ်ကြီး
ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့
လာ။

ဟုတ်ပါတယ်။
ဒါဟာ ငါတို့အိမ်ကြီးဖြစ်
ခဲ့ရာ အိမ်ကေဟာကြီးပါ
အို။ အလေမယ်။
လွှဲဖျားနေနေရော့သလား။

ဟင့်အင်း
မလွှဲဘူး။ မလွှဲဘူး
ငါ့ ကောင်းကောင်း
ဗဟိုဦးစီးပဲ။

သူပုန်များ၏ ဗီစပ် အလောင်းအစားနှင့် ကြည့်ရင်
မိဘယ်... တိုက်ပွဲ၏ အတွက်ပျံ့ကြွားမှု လုပ်ငန်း လုပ်ငန်း
နေကြတဲ့ လူတွေက သူတို့ ဝိုင်းရံ လာကြီ
ကြည့်ကြတယ်။

တိုက်ပွဲတိုက်ပွဲကြီးနဲ့
စုတ်မြတ် လေ့လာတဲ့ သူတို့ ဆက်စပ်
လေ့ အားခင်းကြည့်ပဲ။

ဒါ... ဒါဟာ
ကျွန်မတို့ တိုက်
မဟုတ်လား

ကျွန်မတို့
မိဘတွေရဲ့
တိုက်လေ

လူတစ်ယောက်က သူ့ကို
မြိုင်မေးနေတယ် ။
အဖီ အဖျိုးဌာပ ။
လူကြီးတစ်ယောက်ဟာ
အထိတ်ထိတ် အလန့်လန့်နဲ့
သူ့မငွေ့ကို တွှားဝင်လာပြီး

နေပါဦး
ကလေးမရဲ့
မင်းက ဘယ်သူလဲ
ဘယ်ကလဲ ။

အမင်း ။
သင်မဲ့ ။ သင်မင်း
ပါလား ။

ကျွန်တော်တို့အား
ကျွန်တော်တို့အား
ကျွန်တော်တို့အား
ကျွန်တော်တို့အား
ကျွန်တော်တို့အား
ကျွန်တော်တို့အား
ကျွန်တော်တို့အား
ကျွန်တော်တို့အား
ကျွန်တော်တို့အား
ကျွန်တော်တို့အား

အို...
အို...
အို...
အို...
အို...
အို...
အို...
အို...
အို...
အို...

ပထမကြိမ်ရဲ့ အာရပ် ကျွန်တော်တို့အား အုပ်ချုပ်သူ...
အာရပ်သမား... ကျွန်တော်တို့အား - ကျွန်တော်တို့အား - ကျွန်တော်တို့အား - ကျွန်တော်တို့အား

သင်မိသားစု
အို ကျွန်တော်တို့အား
သင်မိသားစု

ဝင်္ကမ္ဘာ
ဝင်္ကမ္ဘာ ကျွန်ုပ်တို့က
ကျွန်ုပ်တို့ အဖေ့အဖေ
ဖြစ်တော့... ကျွန်ုပ်တို့
မောင်မောင်... သူ့အဖေ
ဘယ်မှာလဲ...

ဖြစ်တော့...
ဒီတိုက်ကြီးက ဘယ်လို
ဖြစ်တာလဲ...
သင်တို့က ဘာလုပ်
နေတာလဲ...

တရုတ် မေးလိုက်တဲ့ သူမရဲ့ မေးခွန်း
တွေကို ဝင်္ကမ္ဘာ မဖြေဆိုဘူး...
သူမကို ကြည့်ရင် မျက်ရည်တွေ
ကျဆင်း လာတယ်... ..

ဪ...
သူ့အဖေကြီးရဲ့
သမီးကို... ..

ဆိုက်
ဟုတ်ပြီ... ဟုတ်ပြီ
အဆိုင်း အစေဒါသ
လှောင် နဲ့ လိုက်ပြော
သွားတဲ့ ဝိန်းကလေး

ဘယ်က ဘယ်လို
အတင်းကြိုက်ပြီး လှောက်လာ
သလို မယ်ဘူး... ကျွတ်...
ကျွတ်... ကျွတ်...
ဆနားစရာပဲ

ဝေါ်ဒွ
ကျွန်ုပ် မေးနေတယ်
ဖြေဦးလော့ -

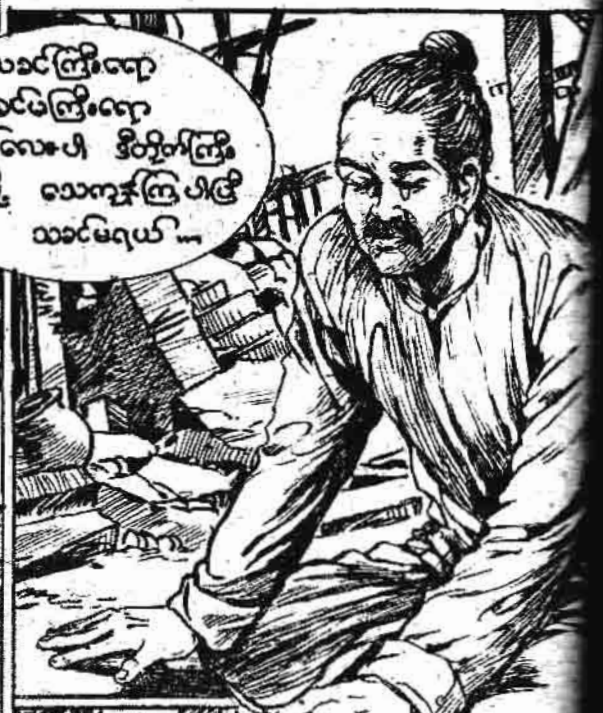
သောင်လေး
အခပ်လေးရယ်

ဝင်္ဂုဟာ သူမ မြေဖျားကို ထိကိုင်တော့
မတတ် သေးသည့်အင် ငဲ့ချွဲ နေရာက ...

သခင်ကြီးရော
သခင်မကြီးရော
သခင်လေးပါ ဒီတိုက်ကြီး
ပိလို့ သေကုန်ကြပါပြီ
သခင်မရယ် ...

မနေ့က
မိကြီး လေးကြီးကျလို့
တိုက်သွေးတိုက်သောင်းကြီးတွေ
ဖြိုကျတာ မနာ အာနှုတ်နာ
အိ ...

പക്ഷേ ഖിന്ദ്രി ഡെന്ദ്രിയം ക്ഷമിക്കാതെ -
ഗുരുനാഥി - അതിന്ദ്രി ഡെന്ദ്രിയം മന്ദ്രി
ആനന്ദൻ ഡെന്ദ്രിയം ക്ഷമിക്കാതെ ക്ഷമിക്കാതെ
ആനന്ദൻ ഡെന്ദ്രിയം ക്ഷമിക്കാതെ ക്ഷമിക്കാതെ
ക്ഷമിക്കാതെ ക്ഷമിക്കാതെ ക്ഷമിക്കാതെ

အို... အခုလို အာရုံတွေထဲမှာ အိမ်နဲ့ ပျက်ခဲ့ သမျှ
ပိုင်ပိုင်များလာ တစ်ခု ငြိမ်တစ်ခု လျင် အိမ်မှာ
ပေါ်လာလို့က် ပျောက်သွားလို့က်

ပြောဆို ရှင်းမြဲ နေသမျှကို မတုန်မရွယ်
မထင် မမြင် ကြေတွဲ အံ့ ဩဟန်လည်း မပြော
ငွေ ငြိမ်း ရပ်ငြိမ်း နားထောင်နေတဲ့ သူ့ပင်ကို
ထိုကဲ့ ပေးကြည့်တယ် ။ ငြိမ်းမြဲ ။

ငါ့သက်လောပွားတွေ
ကြားစွာ သာဓကတို့
တို့ကတည်း ငြိမ်းမြဲ
တာပါပဲ သာဓကရယ်

ဟိုမှာ
ကြည့်ပါမယ်ဟိုဦး

လူများစွာ တစ်ကွပ်ကမ်း
ရှင်းလင်းနေတဲ့ အထွက်ကြီးကို
ထိုကဲ့ လက်ညှိုး ထိုးပြတယ်

သူမက အာဆက်မပါသလို
ဤစုံတယ် ...

ခွလေးစာင်ပဲ
ကံဆိုးရွားရှားတော့ သာဓကကြီး
ဝမ်းကို သုံးလောင်းဖြိုင်
ဖိုးသင်္ကြံဟန်လိုက်ရ
ပါတယ်

ဟောဟိုဒွာ
မိမိခွဲတောင် မစိတေး
ပါတော့ သာဓကရယ်

ဝင်္ကဋ္ဌပြောမှ သူ့ဟန် ဆပျိုဝံသီ
ကောင်ကောင်တွေ တက်နေတော့ မိမိ
အလိပ် လိပ်တွေကို သာဓကတောင်
တော့ တယ် ...

သူမတို့ ရင်ထဲမှာလည်း ဘာမှန်းမသိတဲ့ အရာတွေ အလိပ်လိုက်
အခါလိုက် မျှိုအနံ့ထွက်လာပြီး မျက်နှာမှာ အပူဟာ ဘာဆို ဘာမှ မမြင်ရ
တော့ သလိုပါပဲ ... မျက်စိ ခုံ့မြိတ်ပြီး ဦးခေါင်းကို ယမ်းခါ့ပစ်
လိုက်တယ် ...

သခင်မလေး
သခင်မလေး
သတိထားပါ ...

BURMESE
CLASSIC

ဟဲ့ ... ဟဲ့
ကတလားပဲ ... စိတ်ထဲမှာ
ဦးလေ

သူမ
ဗျာဏ်ပုံဖြန့်ဖြင့်
တော့ ။
အာရာရဟာ
ဖြတ်သား
ကြည့်လျှင် ငှါနေ
ပါပြီ ။
ရင်ထဲ ဗြာဟ္မဗျာဏ်
ရှင်လို့ လင်လို့
ပေါ့ပါး လန်းဆန်း
လို့ပေါ့ ။

သခင်
စိတ်ထိန်းပါ၊ ဒီလို
ကြံတာဟာ သခင်
တစ်ဦး တစ်ဦးလော၊
မဟုတ်ပါဘူး

အကျိုးထက်အာရုံနှင့်
ပျော်ရွှင်သောက မရောက်
ပါနဲ့ ။

BURMESE CLASSIC

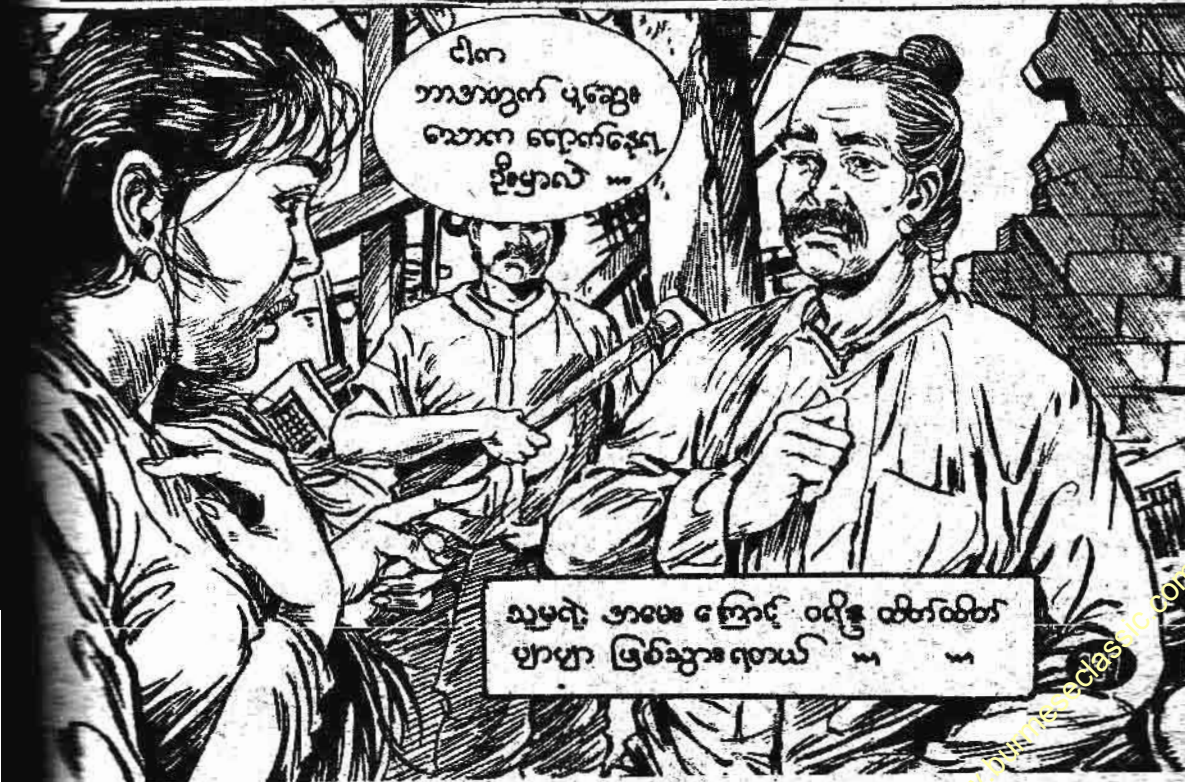
ဘာကြောင့်
ဝင်္ဂီဒူ မ ပုဆွေ
သောက မရောက်မိနဲ့
ဟုတ်သော့ မ

ဟုတ် မ
ဟုတ်မိဘယ်
သင်မ မ

ငါက
ဘာအတွက် ပုဆွေ
သောက ရောက်နေရ
ဦးမှာလဲ မ

သုမုရဲ့ အဖေ ကြောင့် ဝင်္ဂီဒူ ထိပ်ထိပ်
ပွားပွား ဖြစ်သွားရတယ် မ မ

ဒီမယ် ကိုဒွဲ ။
ငါနဲ့ အတူ ထွက်ပြေး
သွားတဲ့ ငါ့ရဲ့ ယောက်ျား
ကိုဒီသင်္ကြံ သီတယ်
မဟုတ်လား

သိ ။
သိပါဘယ်
သခင်မ ။

အေး ။ အဲဒီ
ကိုဒီသဟာလေ မနေ့က
ငါတို့ သာသတ္တိကို အာဟာ
လအစီအစဉ် ဖြေပေါက်ခံ
ရလို့ ခေသသွားခဲ့ပါ
ပြီ ။

ဒါ့ ။
အဲဒီကလေး သခင်
ရယ် ။

ဒီမိနက်တော့ ။
သာဒွပ်ယောက်နဲ့ အတူ ဆိုးဆက်
အထွက် ယမားချောင်းကို အဖြတ်မှာ
စွန့်ရဲ ကြီးက ငါ့ သားယေလေးကို
ထိုးဆုတ်တိုက်၍ သွား
လေရဲ့ ။

အာယ်လေး
ဘုဉ်း ။ ဘုဉ်း

ဧည့် ။
ကလေးမနွယ်
ကံဆိုးလို့ ကပါ
ဘို

ကျွတ် ။ ကျွတ်
သနား စရာပါလား
နော် ။

သားအကြီးဝေးကတော့ ရေထဲကို
ချော့ပါသွားခဲ့ပြီ
တိန္ဒု ရေ မ

ဒီ မ သူ့က
ကယ်တော် မူပါ

အဲဒီ မှုပင်သားကတော့ကို
အိပ်ထဲကို မြောမြီဖါ၊ ဒားက
ပါရ ခိုထွားဖို့ ပါမြောလာ
ခွဲတာ မ အခု မ ခုတော

သင်
စိတ်ဆီနဲပါဒါနီ မ
အနားယူလို့ရက် ပါဒါနီ

ဟေ့...
အိမ်ကြမ်း... မိသားစု
အဖေမိဘ... ဘဝ...
အဖေမိဘ... ဘဝ...
အဖေမိဘ... ဘဝ...

ငါ့ အဖြစ်ဟာ ပုလောင်
လာက ရောက်နေဖို့ လိုအားရဲ့လား
ရယ်စရာတောင် ကောင်းလာပြီဟေ့
တကယ်ပါပဲ... ငါ့ အဖြစ်က
ရယ်စရာကြီး... ဟား...ဟား
ဟား...

သုမအနား ဝိုင်းဝန်း နေတဲ့
ဟိုသတ် နောက်တစ်ကွက် ခြံရံနဲ့
ဆုတ်သွား ခြင်္စာပဲ... ..

သမီးအဖေ
ဗိုလ်သိပ္ပံအဖေ
ဖြစ်... ..

သူမဟာ အဖော် ခု
အဝတ်ဆွဲလို့ စုတ်ဖြူ
ပစ်လိုက်တယ် ။

နောက် ဖြိုစေတာ
စိတ်ဝတ် ထာဘီ ။

သွားစမ်းမိ ။
ငါ့ကို ပုလောင်
ကျွန်းကျပ်အောင် စခန်းအောင်
ချုပ် ဗျာထားတဲ့ ဟာတွေ
သွားစမ်းမိတဲ့ ။

မျှော်လင့်
ပုလောင်မြို့တွေ ငါ့မှာ
မရှိတော့ ဘူးဟေ့
ဟား ။ ဟား ။
ဟား ။

ဟယ် မ
ဒုက္ခပါပဲ မကြည့်ရဲ
မမြင်ရဲ စရာ

ဟို မ ဟို မ ..
အမျိုးသမီးတွေ မ
ကလေးလေး လေးလေးတွေအား
ဖြို အဝတ်လေး ဘာလေး
စည်းနှောင် လေးကြပါလို့

ဒီ မ
ကျန်မတို့
မလုပ်ရဲဘူး

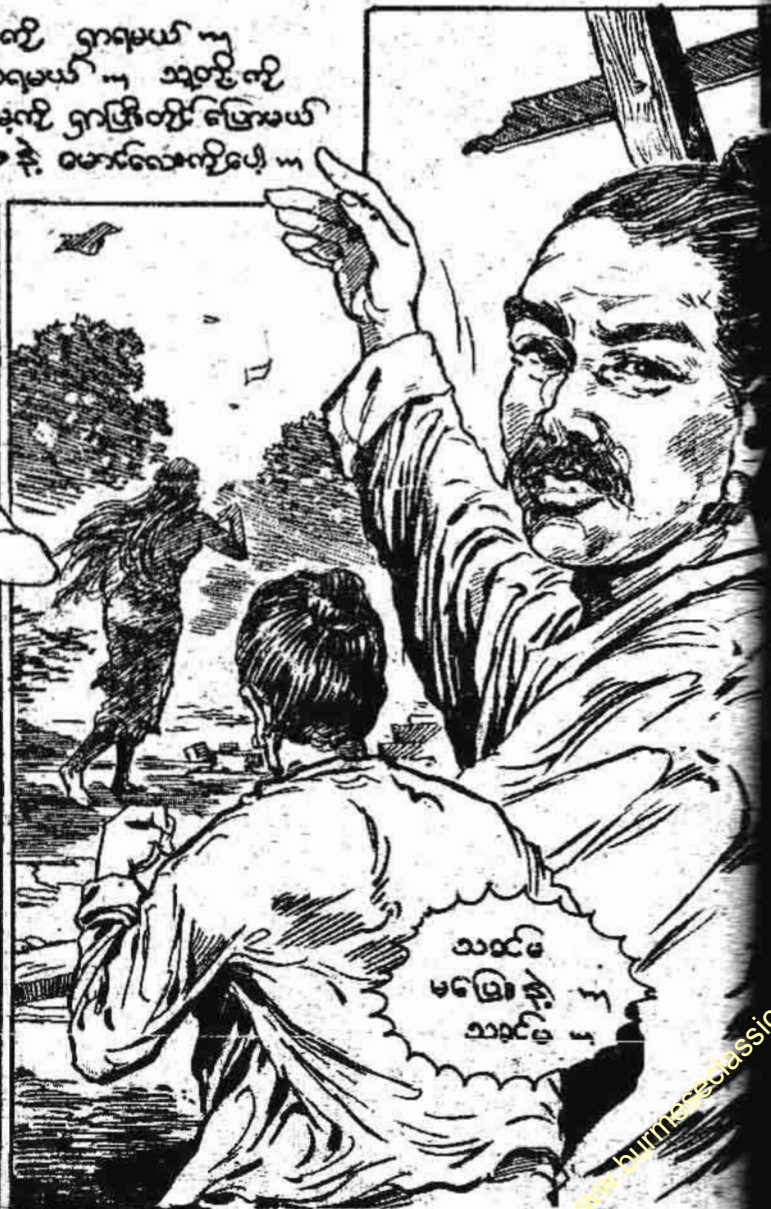
ဒေးလေ မ
ဟိုက ရွာနေတာ
လည်းပဲ ညှစ်သတ်
သွားရင် ဘယ်လို
လုပ်မလဲ

ဘောင်တဲ့သူက
ဘော် ...
ရှောင်မြောက်တဲ့
သူက မြေး ...
ဒီလူတွေ
အနားမှာ
နေလို့ စောက
အလကားပေါ့ ...

သူ့ဟာ ကလေးကို ရှာရမယ် ...
ယောက်ျားကို ရှာရမယ် ... သူတို့ကို
တွေ့ရင် အာမေကို ရှာဖို့တိုင် ပြောမယ်
ဒါမှ မဟုတ် အာပေနဲ့ မောင်လေးကိုပေါ့ ...

သင်မ
မမြောက်နဲ့ ...
သတင်း ...

ဒီလိုနဲ့ သူမဟာ အလုပ်တကာ
လှည့်လည်သွားလာပြီး အားကောင်း
ခြောက်စဉ် ပျက်စင်ရတဲ့ ကိုဒါသကို
ရှာဖွေတယ် ...

ကိုဒါသ
ကိုဒါသ

ကိုဒါသ
လာလေ ...
ရှင် ဒီမှာဘာလုပ်
နေသလဲ

အခု
အလုပ် သွားတယ်

သာယာလေးကို ဝှန်ရုံကြီး
ဆီကနေ ဖြန်စွဲ ယူတယ် ...

သာယာလေး
သာယာလေး ...
မေမေ့ သာယာလေး
လေး

ဟဲ့ ... ဟဲ့
ဒီအလှူမနဲ့လော့
ခက်ဖြို ... လွတ်စမ်း
ဗိုကလေးကို လွတ်

၁၆၆

အားဖြင့် ...
 မေမေ က ငါ
 မကြောက်နဲ့ အားဖြင့်

ရေထဲ မျှော်ပါ
 နေတဲ့ အားဖြင့်
 လို့တော့
 ရေကူး ငြိ
 လိုက်သယ်ယူ
 ရတာပေါ့ ...

ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟိုမှာ အချစ်မကြီး
 မြေကြီး ပေါ်မှာ ရေကူး နေတယ်ဟေ့ ...

အချစ်မကြီးဟေ့
 ဟား ... ဟား

ဟဲ...
နင်တို့က
ဘာရယ်နေကြတာ
ဟင်...

ရိုင်းဝန်း
မကျသလို အပြင်
လောင်းကြ ဖြောင်ကြ
လုပ်ရ သလား

ဘောင်မယ်
အရူးမကြီးကများ
ဟေ့... ခါနဲ့ ရိုင်းပေါက်
ကြမယ်ဟေ့...

ဒေါက်...
mi

ဘယ်လေး
ကြောက်ပါပြီ

မြောက်ကွယ်လွန်း မောင်လေးတို့
တွေ့လိုက်တဲ့တော့ မြေးမက ဖြစ်
ခဲ့မိဘယ် ...

ကယ်ပါဦး
မောင်လေးက
ကယ်ပါဦး ...

ဟာ ...
အာတ်မပါဘဲ
ပဋိပက္ခကို ခံရမ
လိမ့်ဘယ် ...

ရှုတော့တောင်
အေးအေး မနေဘူး
လူတွေကို ရှုရင်
ဗျာဓိကောင် နှောင်ပျက်
နေတာမဟုတ်

သူမ ကျောက်ကန် အရပ်ကတော့
ဗွတ်လော ညီ သွားတာမျိုးပဲ။

ပညာစာရီ လာနေပြီလော
ကလေးငယ်လေးတွေကို
ဆက်ထား ကြမယ် အတင်း
ဝင် ဆွဲလိမ့် မယ်

ရှင်ကလေးက
အိန္ဒိယာ ဘာလုပ်နေသလဲ
ဦးလှလှ ။ ပညာစာရီ ဖက်ရီက
အဲဒါပဲ လမ်းမ ထွက်နေ သလား
လာ ။ အထဲကိုဝင် ။
အဘိုး ကြီးဝေး ။ ဟွန်း ။

၁၇၀

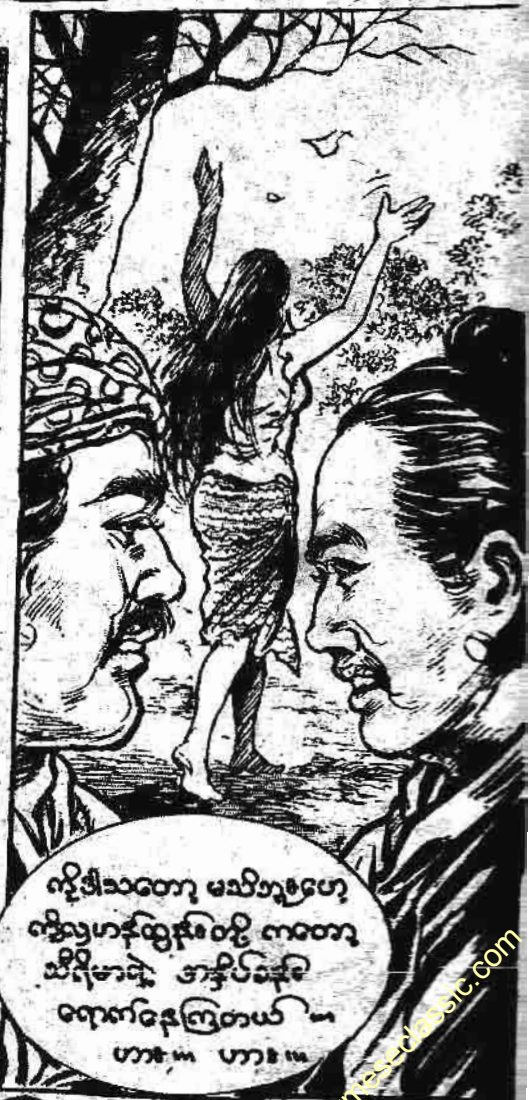

သူမဟာ မိဘပေးထားတဲ့ နှာမည့်
ဗျောက်ဖြိုး ပညာစာရီ (ဝါးဝတ်မပါဘဲ
လှည့်လည် သွားလာနေသူ) ဆိုတဲ့
နှာမည့် အသစ်တောင် ၇ နှစ်ပဲ ဖြစ်

တကယ်ဆိုတော့ -
နားညှိရတာ
ပညတ်ပါလေ -
ခေါ်ဖွင့်ဆဲလို ခေါ်ကြပါလေ
မခေါ် ခင်လည်း
နေကြပေါ့ -
သုမကတော့ လင်ယောက်ျား
သားလေးတွေနဲ့
မိဘမောင်ဘွားတို့ကို
နေ့ရော ညပါ လိုက်ရှာ
နေဆဲပဲ -

ကိုဒါသရေ
ကိုဒါသ - ရင်
ဘယ်ရောက်နေသလဲ
ဘာလုပ်နေသလဲ

ကိုဒါသတော့ မသိဘူးဟေ့
ကိုလှဟန်ထွန်းစဉ် ကတော့
သိရှိမာရဲ့ အနှိပ်ခန့်
ရောက်နေကြတာပဲ -
ဟား - ဟား -

သုခကို ဌာပုံတော် မင်းသမီးဘဝကို အားမလည်းဖြည့်
လှဘာရဲ့အတွက် သုခကို ရိုက်ချင်လည်း ရိုက်ကြပါစေ -
တုန်းထိုချင်သပ ဆိုရင်လည်း တုန်းက ဖြစ်ကြလေပြီ

ခဲနဲ့ ဝေဟင်ကြရင်လည်း
ရှောင်ကြားပြီး နောက်ထပ်
တစ်နေရာမှာ ဌာပုံတော်
ဖွင့်ဖို့ ဝါပဲ

ဒီသိန္နဲ သမ္မာလာ ကော့ရှာနေကြတာပေါ့
လူစု လူဝေးရှားတဲ့ ငှက်ဖျားနဲ့ သမ္မာ တစ်သွားတည်း
သွားလို့ ရှာဖွေ စုံစမ်း နေသလိုကတော့ ဘယ်လောက်
ကြာပြီတောင် မသိတော့ပါဘူး။

ဒီဟိုက် ဒီဟိုက်
ကျွန်မ သားလေးပေးပစ္စည်း
တွေ ပိုကြပါသလား

ဟဲ့ ဟဲ့ ဟဲ့
ယုတ်တင် ဟဲ့
မလာနဲ့ မလာနဲ့
ဘွားစမ်း

ကျွန်ုပ် ယောက်ျား
၅၇၀၂၂ ဖြစ်တော့

အို ...
တခြားနေရာသွားရာ
ဒီမှာ ခြေတံ ...
ဒါ ဗုဒ္ဓ ကျောင်းတော်
တွေဟဲ့ အရှင်မလဲ

ရိုက်ထုတ်လိုက်ပြန်
မော်ပါ ... ဗုဒ္ဓကျောင်း
သံဃာ့ကျောင်း အကြီး
မဟောင်းဘူး

ဟဲ့ဟဲ့လို့ ဝန်
ဒီအရာမကလေးဘူး ။
အခွန်တစ်ခု အကျိုးနဲ့ပဲ
ခန္ဓာလှယ်နဲ့ ဝန်ပါပြီ

သွားစမ်း
သွား ။

သုတေသန တွင်လည်း
နှင်လွှတ် ကြပေမယ် ။
သုတေသန ငွေတစ်ချက်လွှဲလို့
တယ် ။ ခွဲလို့ ခေါ်လွှတ်
ကြတာတောင် လွှတ်ခွာင်
ရန်ကင်းလို့ ရုတ်လွတ်
မိမိ ဖြစ်နေကြတာ
လို့ ။ ။

အိဒီ အချိန်မှာပဲ ကြားဖူးသမျှထဲ အာယာယာသိဉ္ဇော
အသံကို ကြားလိုက် ရတော့တယ် ။ ။

ပရာစာရီကို
ပတားသိကြောင်
ငါ့အရှားထဲမှာက
ဝင်ရောက်ခွင့် ဖြုလိုက်
ကြကုန်လော့ ။

ဂွမ်းမုဒ္ဒာကိုဆီစိမ့်လိုက်ရင်
နူးညံ့ စိမ့်ဝင်သွားသလို
ပါပဲ ။ နားထဲကို
ဝင် ထောက်လာတဲ့ အသံစောက်ဟာ
သာယာ နူးညံ့ လိုက်ပါဘိ ။

ချစ်သမီး
ပဋ္ဌာစာရီ ...
ဝင်လာဖို့ ချောလော့

ပုလောင်နေတဲ့ ဒုက္ခသည်တွေကို
နှင်ပို့ပေးဖို့ ဆွတ်ပွန်းပျက်သလို
ခံစား လိုက်ရ ဖိုတယ် ...

သူ့ကို တွန်းထိုးဆွဲငင်
နေသူတွေလည်း
နောက်ကို ခြံ့သွား
ပြတယ် ...

ပဋ္ဌာစာရီ ...
သင့်ကို ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာက
ပေါ်တော်မူ နေ
တယ် ...

အခု ...
အခု ... အခု ...

သူမနှစ်ယောက် ရေရှက် မြို့နယ်တစ်ခုရင်း
ပရမ်းပတာ ဖြစ်နေတဲ့ ဘဒ္ဒန္တကျယ်ကို
အာသာကျံ့ လို့ သက်နှစ်ပန်းကို
ရင်တော်ရှေ့ အင်္ကျယ် ထားလိုက်ပါတယ်။

ရှေး... ရှေး...
ပဋ္ဌာစာရီ ...
ဟောဒီ ပထိ ခါးဖွာ
ပတ်လိုက် ...

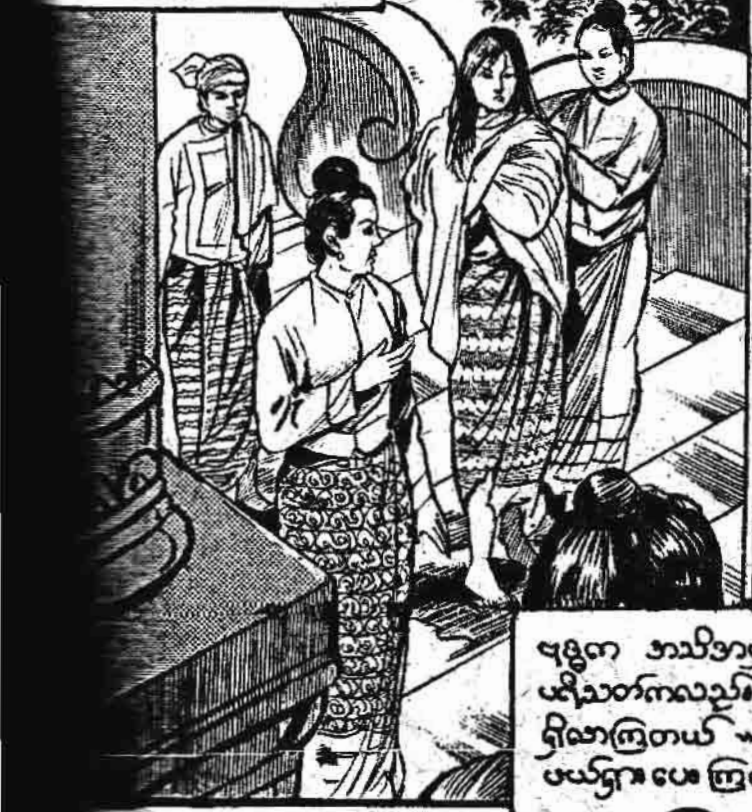
ရှင်ရှင်ကောင်း ကြောက်ရ
ကောင်းမွန် ဆီလာတဲ့ သူမကို
အနားက လူတွေက တာဘက်
ကလေးတွေ ပထိလေးတွေ
လွှတ်ပေး ကြတယ် ...

ဟော့ဒီ တာဘာကကို ကျွန်တို့ ခြံ လိုက် တွယ် ။

သွား ။ သွား သင့်ကို ဘုရားရှင်က ခေါ်တော်မူတာ

ဗုဒ္ဓက အသိအမှတ် ခြံ သူမို့ ဟိုသတ်ကလည်း အရှေ့တည့် ရှိသောကြတယ် ။ လမ်းရှင်း ဖယ်ရှား ပေး ကြတယ် ။

ဒီလိုနဲ့ ဘုရားရှင် ရွှေတော်
ဗျောက် ဝင်ရောက် လာတာ
နဲ့ပဲ နှိပ်ဖြိုး ဆိုးရွား ဖြို ဖြေစွတ်
သူရဲရဲ့ ဖြစ်အင်ကို ခုတ်
ခတ် ရွှေတော်ထားပါ
တော့တယ်

ဘုရားတော်
ဗြူးတော်မျှသာ ဖြစ်စွာဘုရား
အရှင်ဘုရားဟာ တပည့်တော်မရှိ
မို့ အားထားရာဖြစ်တော်
မူပါဘုရား ...

တပည့်တော်မရှိ
သာယာလေအောင်
ဆိုးနွမ်းရဲ့က သုတ်ချီ
ခဲ့ပါပြီ ...

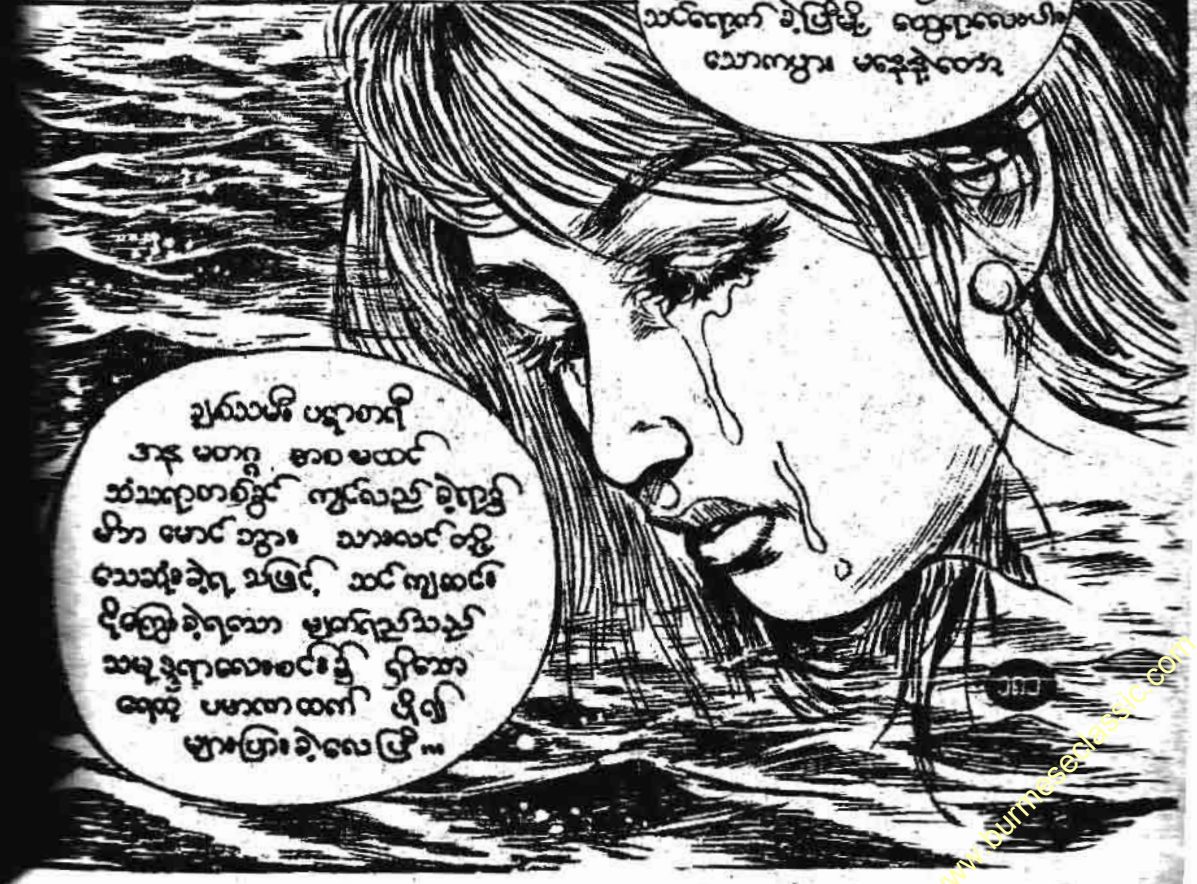
သာကြီးကိုတော့
ဖြစ်ရေကြမ်း လျှောက်ရွှမ်းပေါ်ဘောင်
သွားခဲ့ပါပြီ ... ဝင်ပွန်းထဲယောက်ျား
ဟာလည်း လက်ဝဲရိုး အကြားမှာ
ဖြောင့်ဖြောက် ခံရလို့ ဆုံးပါခဲ့
ပါပြီ ...

မိဘနှစ်ပါးနှင့်
မောင်ငယ်တွေ ကတော့ တွဲကွဲခိုက်
ဖြိုကျ သေဆုံးမှု သဖြင့် ထင်ပုံ
တစ်ခုကလေးမှာ - မီးသင်္ကြံဟု
လျှောက် ကြပါပြီတဲ့ ၇၄၉

ချစ်သမီး ပရူတကို
သင့်အတွက် ဖွဲ့၍ အားထား
နိုင်စေရ ငါဘုရား ထံမှောက်
သင်တော် ခဲ့ပြီမို့ တွေ့ရလေပါ
သောကပ္ပာ မနေနဲ့တော့

ချစ်သမီး ပရူတကို
အခု မတူ့ စာစမထင်
သံသရာတစ်ခုက ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်တဲ့
မိဘ မောင် ဘွား သားလင်တွေ
သေဆုံးခဲ့ရ သဖြင့် သင်ကျထမ်း
ငိုကြွေးခဲ့ရသော မှောင်ည့်သည့်
သမုဒ္ဒရာလေးစင်း၌ ရှိသော
ရေထဲ ပမာဏထက် ပို၍
မျှားပြားခဲ့လေပြီ။

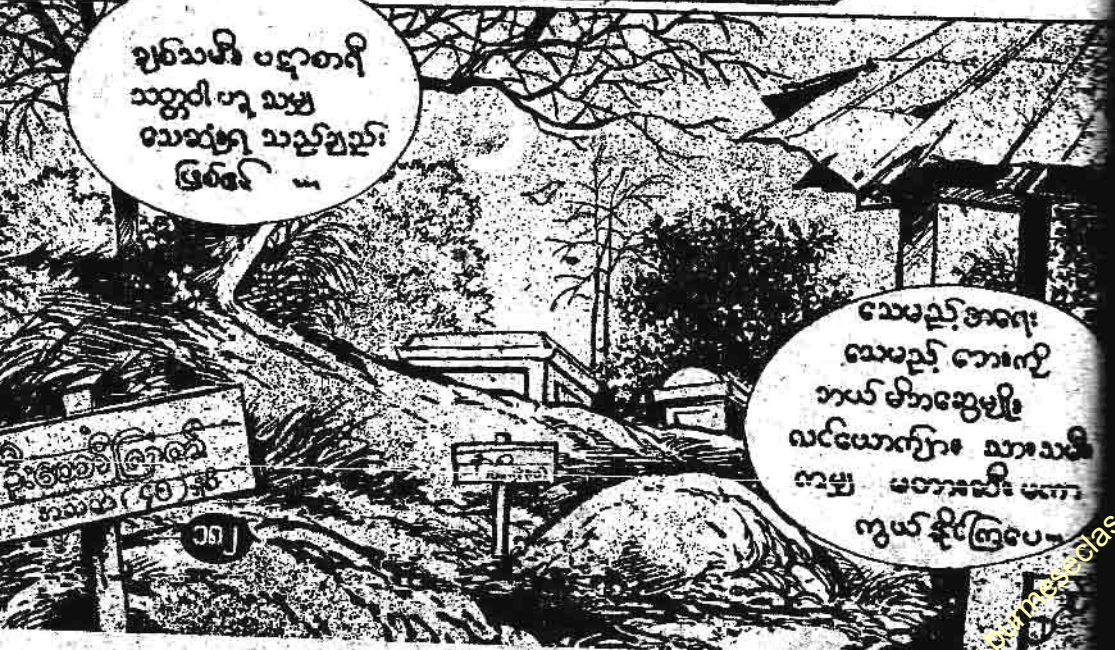
ပင်ချစ်သမီးသည်
ဘာသာကြောင့် သက်ပျင်းပေါ့ဆ
ပေးလျော့နေရသနည်း။ ။
သက်တရား လက်ကိုင်
ထားလျှင် မပေးမလျော့
လေနှင့်။ ။

BURMESE CLASSIC

ထူးခြားလေးနက်
ဣတံ တရားတော်
ကြောင့် သူမရဲ့
သောက အယုတ္တ
ယုတ် သင်္ဂီ
လျော့ပါး သွားခဲ့ရ
ပါပြီ။ ။

ချစ်သမီး ပရာစာရီ
သတ္တဝါဟု သမ္ဘ
သေဆုံး၍ သည်ချည်း
ဖြစ်၏။ ။

သေသည်အရေး
သေသည် ဘေးကို
ဘယ် မိဘတွေ့မှီ
လင်ယောက်ျား သားသမီး
ကမ္ဘာ မတားဆီး မကား
ကွယ် နိုင်ကြပေ။

ဗုဒ္ဓသမီး ပဏ္ဍိတမိ
ပညာဉာဏ်ဆင်းခြင် ခြောက်ခြင်
ဖြီ ဒုက္ခတို့ ကင်းရာကုန်ရာ
နိဗ္ဗာန်သောင်ကမ်း အရောက်
လွမ်းနိုင်ဖို့ မဂ္ဂင်ဂြစ်ပါစေ
အကျင့်တရားတို့ သာ
ကြိုးစားကျလော့

ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်
မူတဲ့ တရားငါ့ထာရဲ့
ဇာတိသတ်မှာ သူမဟာ
သောတာပန် အင်္ဂါသာ
ဖြစ်သွားခဲ့ရပါပြီ ။

အရှင်ဘုရား ။
တပည့်တော်မဟာ သားသေလင်ဆုံး
မိဘမောင်ဘွားပါ ဖြတ်ဖြတ်ဖြန်
ခဲ့ရသဖြင့် သောက ယိုဒေဝ ဖိတို့
ဆုပ္ပန်လောင်မြိုက် ရှုရှုမိုက်ခဲ့ရ
လက်လှမ်း ယခုအခါ အရှင်ဘုရား၏
တရားတော်ဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ဆို
ဆိုက်ရောက်ခဲ့ရပြီမို့ ပုလောင်ရတနာ
ရူပဗျာဓိကုဗျာ နှစ်ပါးဖြီ
ဘုရား ။

တပည့်တော်မအား
သာသနာ အတွင်းသား
ရှင်ဂုဏ်နိမိတ် အဖြစ်
နှင့်ဖြူ ပေးတော်မူပါ
အစွမ်း

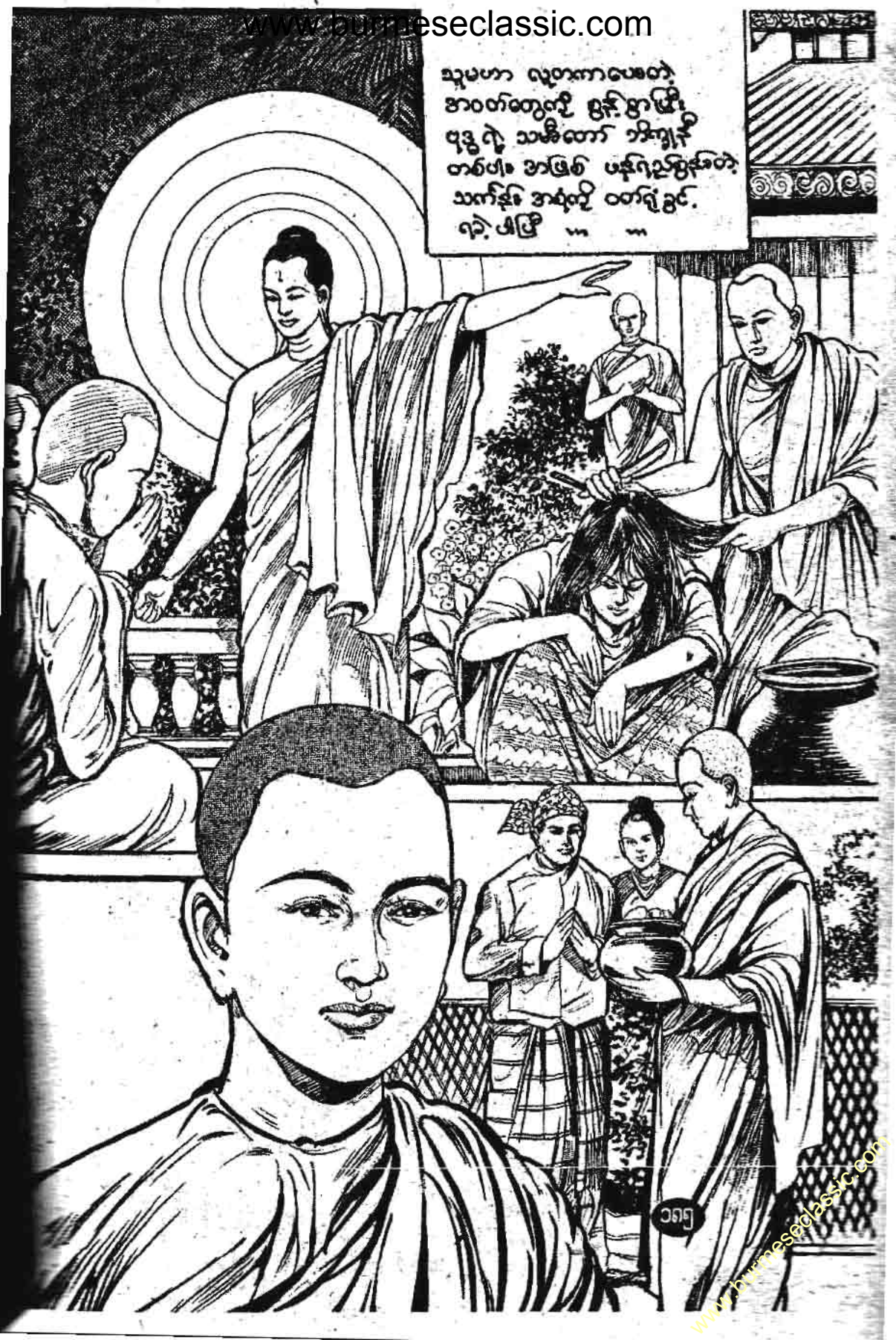

ကောင်းလေစွ
စွမ်းသမီး ... ကောင်းလေစွ
ကောင်းလေစွ ...

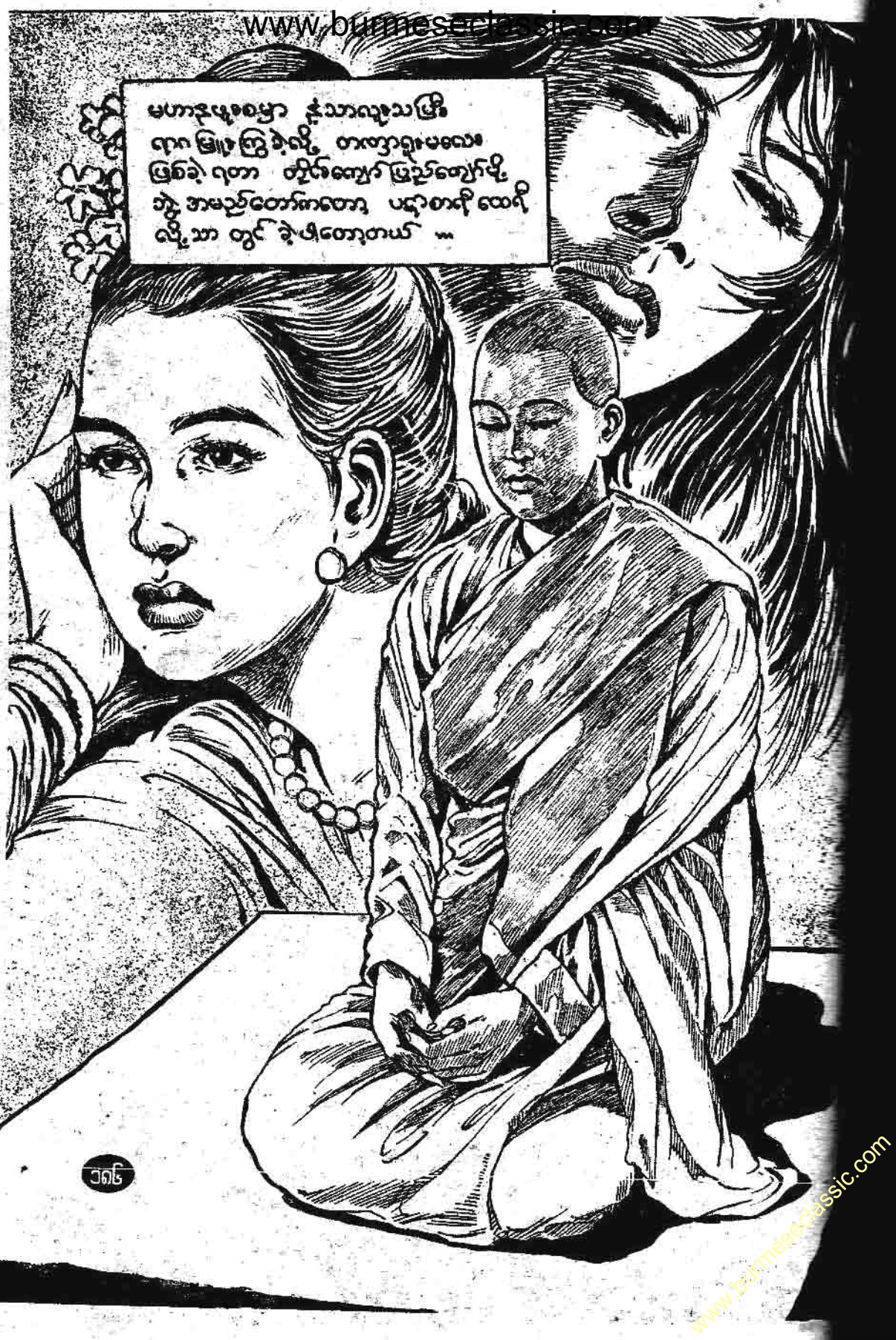
အလှူအရှင်ဟာ ပဏ္ဍိတတို့ကို
ဘိက္ခုနီ (ဂုဏ်နိမိတ်) ထို့ထက် ခေါ်ဆောင်
စေဖြင့် ရှင်ဂုဏ်နိမိတ် အဖြစ်
သွတ်သွင်းပေး စေတော် မူလိုက်တယ် ...

သူမဟာ လူတကာလေးတို့
အဝတ်တွေကို စွန့်ခွာပြီး
ဗုဒ္ဓလူ့ သမီးတော် ဘိက္ခုနီ
တစ်ပါး အဖြစ် ဖန်တီးပေးတော့
သက်နိုး အံ့တို့ ဝတ်ရုံခွင့်
ရတဲ့ ပါဠိ ။ ။

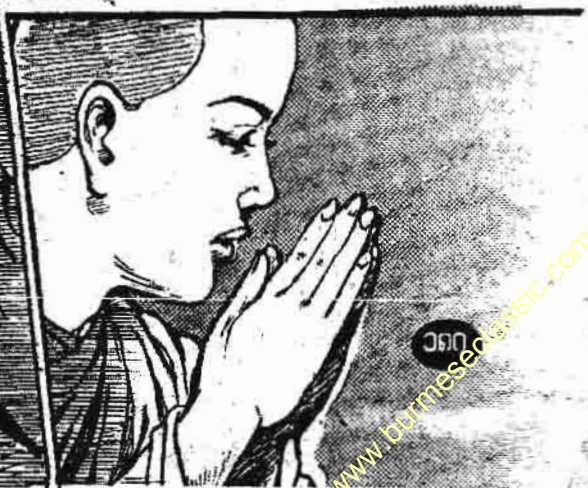

မဟာနယုစေမ္မာ နန္ဒသာလှသဖြိုး
ရာဂ ဖြူ၍ ခြွဲလို တာတော့ရူးမလေး
ဖြစ်ခဲ့ရတာ တိုင်းကျော်ဖြည့်တော်မို့
ဘွဲ့ အမည်တော်ကတော့ ပဏ္ဍိတမာရီ ထေရီ
မို့သာ တွင် ခဲ့ပါတော့တယ် ...

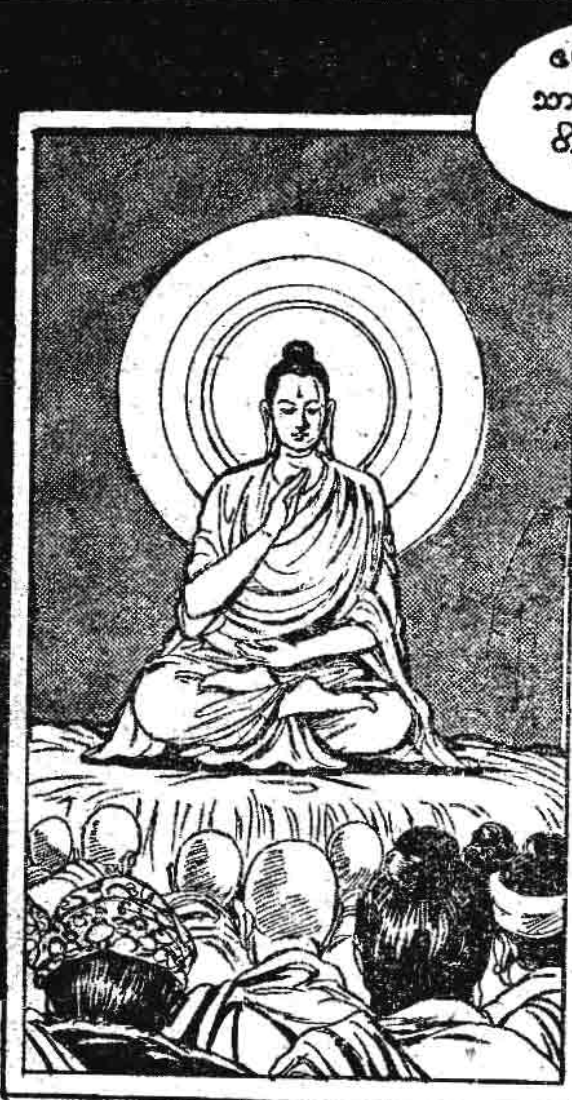

အာသလီ ကုန်ဆင်း ရဟန္တာဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် ဗုဒ္ဓစာရီထေရီဟာ
မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံတော်မှာ အသိပညာရပ်မှာ ပိုမိုပညာရှိစွာကို
အကျယ်အားဖြင့် သင်ယူ တတ်မြောက် ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟာ နေ့စဉ်အား ဝေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ ဘိက္ခုနီ (ရဟန်းမ) တို့ကို ရာထူး ဌာနနဲ့ရ ထားတော်မူ ခြင်းဖြစ်တော့ နှုတ်တော်ကနေ ထုတ်ဖော် ဖြစ်မြောက် ပါ တော့တယ် ~ ~

တောဒဂ္ဂံ ဘိက္ခုဝေပမ
သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ
ဝိနယဇရာနံ ပဋ္ဌာစာရာ

အာဝိပ္ပိယကတော့ ~ ဝိနည်းကို ဆောင်ကျန်တော့
ဝါက္ခန္ဓာ၏ စာပညာပ ဘိက္ခုနီတို့တွင် ပဋ္ဌာစာရီ ဘိက္ခုနီသည်
အသာဆုံး အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပေ၏ ဟဲ့ ~ ~